

Otrdiena • 2014. gada 15. jūlijs

CENA abonentiem 0,47EUR
tirdzniecībā 0,60EUR

Svētki Viļākā

4.-5.

Īsziņas

Uzvar Ventspili

Mūspuses grupas "Ginc un ES" dziesma "Esi latgalīts" šī gada ziemas posmā "Latvijas šlageraptauja" ieguva godpilno otro vietu. Vēl labākus rezultātus mūspuses puiši uzrādīja pavisam nesen Ventspili, kur ierindojās pirmajā vietā. Grupas līderis Gints Ločmelis, jautāts, vai šogad viņu un kolēģus sastapsim "Osvaldā" Baltinavā, paskaidroja, ka 9.augustā grupa muzicēs zaļumballē Rugājos, kur vidusskolas kolektīvs, bijušie absolventi un pedagogi svinēs 110. skolas dzimšanas dienu.

Uzstāda tūrisma standus

Kopš pērnā gada oktobra Balvu novadā uzstādītas 25 norādes zīmes uz tūrisma objektiem, tostarp 2 jauni tūrisma informācijas standi Balvos – pie Balvu Novada muzeja un Brīvības-Skolas ielu krustojumā, kā arī viens tūrisma informācijas stands stāvlaukumā netālu no Balvu un Gulbenes novadu robežas. Jāpiebilst, ka tuvākajā laikā plānots uzstādīt vēl 2 jaunus tūrisma standus – Tilžas centrā un stāvlaukumā netālu no Balvu un Rēzeknes novadu robežas.

Vieglatlēti izcīna medaļas

28.-29. jūnijā Zemgales Olimpiskajā centrā Jelgavā notika Latvijas Sporta veterānu savienības 51. Sporta spēles, kurās piedalījās arī Balvu novada sporta veterāni. Vieglatlētikā startēja Imants Kairiņš, kurš augstlēkšanā izcīnīja 2. vietu, pārvarot 1.75 m augstumu. Arī diska mešanā Imants ierindojās 2. vietā ar rezultātu 33.85 m. Lodes grūšanā savā vecuma grupā 2.vietu izcīnīja Jānis Strupcāns, šķēpa mešanā 2.vieta Aigaram Pušpuram. Diska mešanā 3. vieta Mārtiņam Stabiņam. Latvijas rekordu veterāniem 85+ grupā izcīnīja Juris Vaskinovičs, 100 m skrējienā izcīnot zelta medaļu. Sudraba medaļa viņam iegūta šķēpa mešanā.

"Osvalds" tuvojas!

Šodien, 15.jūlijā, Balvu Kultūras un atpūtas centrā sākas bijēju tirdzniecība uz mūzikas festivālu "Osvalds 2014". Pasākuma producentis Māris Lāpāns atgādina, ka tas ir vecākais mūzikas festivāls Latgalē un šogad, kā ierasts, būs 3 vienlaikus darbojošos skatuvju formāts ar dominējošiem pop, šlager, rock un elektroniskās mūzikas virzieniem.

Foto - Z.Logina

"Mans auto - vakar, šodien, rīt". Neparasto, veco, jauno, trako un jautro braucamrīku parādes braucienā cauri Tilžas centram devās arī Tilžas amatiereteātra "Spogulis" braucamrīks ar nosaukumu "Šodien vāveres par brīvu".

Tilžā svin pagasta svētkus

12. jūlijā Tilžas pagastā valdija rosība visas dienas garumā - šeit svinēja pagasta svētkus.

Jau no rīta estrādē ieradās tirgotāji - varēja nopirkt medu, sieru, biezpienu, sviestu, pamieloties ar pirādziņiem. Daudz cilvēku no sava un kaimiņu pagastiem ieradās uz neparasto braucamrīku parādi "Mans auto - vakar, šodien, rīt". Policijas automašīnas pavadībā cauri Tilžas centram aizrullēja gan seni, gan jaunāki spēkrati. "Es gaidu savējos, kuri brauks ar mašīnu "Bizmārite". Tajā pie stūres būs mans dēls Valters ar ģimeni. Viņam patik tehnika, īpaši pārtaisīt vecas mašīnas," pirms parādes pastāstīja Vija Jermacāne. Un tiešām - "Bizmāriti" visi sagaidīja ar ovācijām. "Krievu tehnika ir krievu tehnika, savieno vadus un brauc! Es organizēju šo veco auto parādi, man ir labs draugs Salnavā Gunārs Bluss, kuram pieder šie vecie auto – *Volga, Pobeda, Bobiks, Moskvīčs*. Meita gribēja "Bizmāriti", un es izpildīju viņas vēlēšanos. Jā, darba te ielikts daudz..." pastāstīja Valters Jermacāns, kurš strādā zemnieku saimniecībā "Radiņi". Arī Tilžas amatiereteātra "Spogulis" dalībnieki bija padomājuši ne tikai par mašīnas izrotāšanu, bet arī par jautru atrakciju. "Lai Tilžā uzlabotu demogrāfisko situāciju, mums "šodien vāveres par brīvu". Lūk, cik jēstri tās dobumā jūtas!" smaidot

atklāja teātra vadītāja Inese Daukste. Pie stūres mašīnā sēdēja lācis vasaras kažokā, kura lomā iejutās Jānis Cipruss, bet no vāveru dobuma skatītājos lidoja čiekuriņi. Zaļām meijām rotāts, parādē devās Aivara Elksniša traktors ar nosaukumu "Šalc, zaļais mežs". Par sapostiem braucamrīkiem bija padomājis arī retro motociklu biedrības "Rūsa vējā" vadītājs Kaspars Romanovs. Neparastie braucamrīki un atrakīvākās ekipāžas saņēma apbalvojumus. Pie estrādes startu deva riteņbraucējiem. Gatis Kuģenieks, Ilgonis Vīcups, Rinalds Staģītis, Artūrs Melnis un citi devās distancē. Pirmajai finišu izdevās sasniegt Sanitai Pastarei. Tilžas stadionā notika netradicionālas, interesantas, sportiskas aktivitātes, bet vakarā pirms svētku koncerta pašdarbnieki devās gājienā no kultūras nama uz estrādi, kur klausītāji varēja skatīties un klausīties koncertu kopā ar kaimiņpagastu pašdarbniekiem "Zied mūsu vasara skaņās un krāsās".

Sekoja balle kopā ar rēzekniešu duetu "Inga un Normunds" - laiks bija labs, un viss izdevās. "Kamēr raža briest, varam svinēt svētkus, kas jau kļuvuši par tradīciju. Tos savulaik ierosināja kultūras nama vadītāja Inese Kalniņa," teica deputāts un uzņēmējs Vilnis Dzenis.

Z.Logina

Turpinājums 2. lpp.

Samarkandas pārsveigumi.

Nākamajā
adugunī

● Kļūst par Latvijas čempionu
Labākais īso distanču skrējējs

● Vieta, kur kavēties atmiņās
Kapa kopiņu noformējums

Rubeņu ciemā
svinīgi atklāj
sporta
aktivitāšu vietu.

11. lpp.

14. lpp.

Vārds redaktoram

Februāra nogalē Balvu novada domes deputāti nolēma reorganizēt Balvu Amatniecības vidusskolu, nododot Tālākizglītības un cilvēkresursu attīstības centra izglītības programmu īstenošanu *Amatniekiem*, un jaunizveidotajai iestādei piešķirt nosaukumu Balvu profesionālā un vispārizglītojošā skola. Tolaik deputāte Ināra Ņikuļina aicināja neaizrakt aku, kurā vēl ir dzidrs ūdens. Tāpat viņa uzstāja, ka skolai jābūt reģistrētai profesionālo mācību iestāžu reģistrā. Neizpalika arī citi spilgti citāti. Piemēram, deputāts Pēteris Kalniņš atzina, ka nav speciālists izglītības jomā, tomēr, viņaprāt, reorganizācija izskatās pēc kokteiļa, kurā sajaukts šņabis, vins, šampanietis, alus: “Un beigās kaut kam no tā, iespējams, būs labi, bet kaut kam otrā rītā sāpēs galva...” Balvu novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes vadītāja Nora Apīne tolaik pārmetumus noraidīja, paskaidrojot, ka reorganizāciju plānots pabeigt līdz šī gada 31. jūlijam.

Pagājušajā ceturtdienā novada domes sēdē tā sauktie opozīcijas deputāti apliecināja, ka, viņuprāt, *Amatnieku* skolas reorganizācijas jautājums nevirzās uz priekšu tik labi, kā pozīcijai gribētos. Deputāts Jānis Trupovnieks izteica neizpratni, kāpēc, piemēram, I. Ņikuļina nevarēja būt iekļauta izvērtēšanas komisijas sastāvā, kas izvēlēsies jauno skolas direktoru. Viņš atgādināja, ka Amatniecības vidusskolu izveidoja I. Ņikuļinas kundze, kura turklāt ir profesionāle izglītības jautājumos: “Ja jau negribat Ņikuļinu, tad lieciet mani. Šobrīd izskatās, ka direktora atlases konkurss ir pielāgots kādam konkrētam pretendētājam.” Savukārt I. Ņikuļina atzina, ka personīgi viņu ļoti interesē un uztrauc skolas nākotne. Tāpat deputāte neslēpa, ka viņu neapmierina konkurss izvirzītās prasības topošajam direktoram: “Man pat kauns, ka, meklējot augsti kvalificētu speciālistu, izvirzīta prasība par tikai vienas svešvalodas zināšanām, nerunājot par darba pieredzes kvalitāti.”

Pašvaldības izpilddirektore Inta Kaļva apliecināja, ka nekāda iezīmēta cilvēka jaunā direktora amatam nav. “Riko kādu konkursu gribi, vienmēr to pavada baumas un pļāpas,” viņa piebilda. Arī N. Apīne emocionāli oponentēja, ka nepamatoti iemests akmens viņas *dārziņā*. Jāpiebilst, ka domes sēdē neizpalika skaidrošanās, kas izplata, vai neizplata baumas par un ap jaunā direktora meklējumu procesu. Dzirdot puspateiktos vārdus un, iespējams, arī puspateiktās patiesības, pārņem bažas, kāds tad būs šīs epopejas galarezultāts? Jautājumu joprojām ir vairāk nekā atbilžu. Skumji, ka lēmējvara, kas mūsu novadā sastāv tikai no 15 deputātiem, nespēj sastrādāties, nezina, kas notiek vienā vai otrā flangā. Vēl skumjāk, ka nereti pieredze liecina, ka nav dūmu bez uguns. Tā tas, piemēram, bija ar novada domes priekšsēdētāja otrā vietnieka amata pretendentu, kad Balvu ielās klīda baumas par konkrētu cilvēku, bet atbildīgās amatpersonas paziņoja, ka nekas nav izlemts. Galarezultātā izrādījās, ka tā sauktie baumotāji ir gaišreģi, jo viņi neklūdījās ne par mata tiesu. Viennozīmīgi jāatzīst, ka mūspuses iedzīvotāji vēlas, lai profesionālās ievirzes skola būtu konkurētspējīga un profesionāla izglītības iestāde, tāpēc jebkuri nesmukumi nenāk par labu nevienam. Atliek vien cerēt uz pozitīvu atbildi jautājumam, kuru marta sākumā “Vaduguns” lasītājiem uzdeva Balvu Tālākizglītības un cilvēkresursu attīstības centra direktore Maruta Castrova: “Vai jaunais izglītības tilts pār ezeru nesīs gaismu?”

Edgars Gabranovs

Sākums 1.lpp.

Tilžā svin pagasta svētkus

Pulcējas estrādē. Tilžas pagasta svētkos neparasto braucamrīku parādes dalībnieki, pagasta vadītāja Anna Bērziņa, kultūras darbinieki un citi svētku dalībnieki pulcējās estrādē, kur notika apbalvošanas ceremonija.

Saņem dāvanu no biedrības “Rūsa vējā”. Tilžas pagasta pārvaldes vadītāja Anna Bērziņa atcerējās, ka sākusi darbu ar pagasta svētkiem tieši pirms gada, un solījusi, ka nākamie

svētki būs puķaināki. Tā arī noticis, jo pagasts ir skaists un sakopts. “Gribas, lai svētki paliek atmiņā ikvienam dalībniekam,” teica A. Bērziņa, solot, ka alu no “Rūsa vējā” noteikti nogaršos.

Met šautriņas. Jānis Logins meta pirmais, bet viņa 44 iegūtie punkti godalgoto trijniekā neiekļuva. Uzvarētāji šautriņu mešanā bija Aija Bērziņa, Eva Hansen, Armands Dzenis un Agris Gabrāns.

Čiņas zem basketbola groziem. Šeit uzvarēja komanda, kurā spēlēja Egons Silaunieks, Jānis Ozoliņš un Aleksandrs Šalajevs.

Starts riteņbraucējiem. 4,8 km garo distanci visātrāk savās vecuma grupās veica Sanita Pastare, Renāte Čakule, Artūrs Melnis, Gatis Kuģenieks un Ilgonis Vīcups.

“Bizmārīte”. Neparasto braucamrīku vidū īpaši izcēlās Valtera Jermacāna atjaunotā un vadītā automašīna, kurā viņš brauca kopā ar meitu Dinu un māsas bērniem.

Tirgo medu un citus lauku labumus. Medu, sieru, sviestu un biezpienu uz tirdziņu bija atvedusi Venija Augstkalne no savas zemnieku saimniecības “Lazdukalns”. Viņa neslēpa, ka pavasara medus trauks, kurā ir 4 kg un 200 grami, maksā 17 eiro, jo savējiem cena ir zemāka.

Z. Loginas teksts un foto

Vai Balvu pilsētai vajadzīgs saimnieks?

Viedokļi

Pilsētas vadītāja amata vienība ir lieka

ANDRIS KAZINOVSKIS, Balvu novada domes priekšsēdētājs

Pēdējā laikā patiešām aktualizējies jautājums par to, vai pilsētai vajadzīgs savs vadītājs? Taču par to, ka līdz šim tāda nav bijis, manuprāt, vislielākā atbildība jāuzņemas deputātiem Jānim Trupovniekam, kurš bija pirmais novada vadītājs un kurš pirmais izveidoja novada domes struktūru. Tajā laikā viņš noklusēja, bet tagad izliekas par lielu gudrinieku un uzskata, ka

pilsētai savu vadītāju noteikti vajag. Mēs par šo jautājumu novada domē vēl spriežam, un kad skatīsim nākamā gada budžetu, pārskatīsim kadru jautājumu, atalgojumu, un šajā kontekstā arī spriedīsim par to, vai pilsētai vēl vajag atsevišķu cilvēku. Iespējams, pārstrukturizēsim šobrīd esošo saimniecisko nodaļu, deleģējot tai citus, papildus pienākumus. Tajā varētu strādāt viens cilvēks, kurš būtu atbildīgs tieši par pilsētu, lai gan konkrētus ar pilsētu saistītus jautājumus arī šobrīd risina Valentīna Fedulova. Patiesībā visi deputāti par šo jautājumu vēl nemaz nav izteikuši viedokli, ir tikai 2-3 atsevišķi cilvēki, kuri uzstāj, ka pilsētai vajadzīgs savs vadītājs.

Daudziem neviļus rodas jautājums, kāds ir pamats šī jautājuma aktualizēšanai? Te atbilde nav ilgi jāmeklē - daudzi deputāti jau uz pašvaldību vēlēšanām gāja ar uzstādījumu par pilsētas vadītāju. Acīmredzot viņi piesolījuši vēlētājiem, ka pilsētā savam vadītājam jābūt. Taču mēs skatāmies pieredzi citur, un tā ir atšķirīga. Ir pašvaldības, kurās ir pilsētas vadītājs, ir pašvaldības, kur tāda nav. Mums nav. Taču pilsētas problēmas tik un tā risinās domes izpildinstitūcija, un galvenā atbildība jebkurā

gadījumā tomēr būs jāuzņemas izpildidirektorei. Turklāt jebkuru jautājumu var saasināt mākslīgi un tad pateikt: lūk, te ir problēma....

Biju pārsteigts, kad pēdējā novada domes sēdē tieši deputāts Jānis Trupovnieks ļoti centās kritizēt izpildidirektori Intas Kaļvas prezentāciju, neskatoties uz to, ka tajā bija parādīts daudz izdarītā darba visā novadā un pilsētā. Neskatoties uz to, viņš tik un tā meklēja kaškus, īpaši kultūras jomā, norādot, ka, viņaprāt, vajadzētu tā, un ne citādi. Protams, diskusija ir un paliek diskusija, bet, manuprāt, kritika brīžiem bija tendencioza. Taču mani satrauc kas cits. Esmu dzirdējis, ka J.Trupovnieks grasās kandidēt Zaļo zemnieku sarakstā... Tādēļ nesa-protu, kādēļ viņš tik dikti dedzīgi kritizē zemniekus, kas Balvu novadā ir pie varas. Tad man jājaudā, kā mēs, *zemnieki*, varēsim aicināt savus vēlētājus balsot par Trupovnieku, ja viņš kritizē mūs? Nezinu. Būs grūti.

Lai vai kā, mans viedoklis tomēr ir nemainīgs – pilsētas vadītāja amata vienība tomēr ir lieka, jo Balvos ir visa novada vadība, arī izpildinstitūcija ar izpildidirektori. Un es redzu viņas un speciālistu darbu, kuri diendienā brauc pa pilsētu, skatās objektus, ko būvē, un risina citus

jautājumus. Arī mans otrais vietnieks Juris Boldāns ļoti uzmana pilsētu. Ar viņu ir vienošanās, ka viņš uzrauga kārtību – vai tiek pļauts, vai izpildīti visi noteikumi, kas pilsētā paredzēti kārtības uzturēšanai. Izveidojot jaunu pilsētas vadītāja amata vienību, jāreķinās ar papildus izdevumiem algai, turklāt pastāv zināmas bažas, vai šis cilvēks viens spēs atrisināt visus jautājumus. Katrā ziņā deputāti par iespējamajiem variantiem ir informēti, un viņi būs tie, kuri spriedīs, kā būs tālāk. Taču būtu labi, ja arī iedzīvotāji izteiktu savu viedokli par to, vai pilsētai vajadzīgs atsevišķs vadītājs. Ja izrādīsies, ka patiešām vajag, tas mums, deputātiem, palīdzēs pieņemt pareizāku lēmumu. Uzskatu, ka Balvi ir sakopti un kārtīgi – to vislabāk pamana mūsu viesi, arī poļu delegācija teica, ka Balvos ir jūtams, ka dzīvo saimnieki. Tomēr vienmēr būs arī neatrisināti jautājumi, tāpēc pašvaldības institūcijas un speciālisti cenšas paveikt vēl nepadarīto. Tāds ir mūsu ikdienas darbs. Nav tā, ka Balvu pilsētā atstāta novārtā, tam pilnīgi nepiekrītu. Domāju, ka daudziem balveniešiem ir pieņemama pašreizējā kārtība, taču, ja viņi uzskatīs, ka vajadzīga vēl viena amata vienība, meklēsim risinājumu.

Kā kolhozs bez saimnieka

JĀNIS TRUPOVNIKS, Balvu novada domes deputāts

Aptuveni puse vai pat lielākā daļa no Balvu novada iedzīvotājiem - vēlētājiem dzīvo Balvu pilsētā. Ko, piemēram, apmeklējot novada interneta mājas lapu, iedzīvotājs var uzzināt par Balvu pilsētu, izņemot nelielu aprakstu par pilsētu un novadu? Novada pagastos ir pagasta pārvaldnieki, kultūras un sociālie darbinieki, bet pie kā, lai risinātu savas problēmas, var griezties Balvu pilsētas iedzīvotājs? Ja domes priekšsēdētājam ir divi vietnieki, izpildidirektoram nav neviena. Iespējams, izpildidirektoram no savas puses būtu jādeklarē, ka Balvu pilsētas iedzīvotāji ar visiem jautājumiem, kas

viņus uztrauc, var griezties pie izpildidirektora, un viņš būtu visas pilsētas saimniecības un attīstības pārzinis. Esmu pārliecināts, ka pašreizējā situācija nav normāla. Laikā, kad veidojām novadu, bija izveidotas vairākas pārvaldes, tostarp saimnieciskā. Tās vadītājs izpildidirektora pakļautībā strādāja un domāja ne tikai par novadu kopumā, bet arī atsevišķi par pilsētu. Pēc reorganizācijas izveidoja Īpašumu apsaimniekošanas un tehniskā nodrošinājuma nodaļu, bet man daudzi balvenieši teikuši, ka šobrīd saite ar novada vadību un izpildinstitūcijām pilsētā nav tāda, kāda tā bija līdz 2009.gadam. Tolaik notika sanāksmes, iedzīvotāji nāca un interesējās. Tagad, piemēram, kad notika tik ļoti iedzīvotājiem būtiska jautājuma apspriešana par apkures tarifa palielināšanu, uz sanāksmi atnāca tikai daži cilvēki. Saikne starp pašvaldību un iedzīvotājiem ir pazudusi. Protams, pilsētas pārvaldnieks nebūtu burvju nūjiņa, kas acumirkli atrisinātu pastāvošās problēmas. Nekādā gadījumā nedrīkst arī novilkt striktu līniju un teikt: “Visu izdaris pilsētas pārvaldnieks!” Izpildinstitūcijas vadītājs viens pats nevar saprast, aptvert, vadīt un organizēt visas jomas. Nepieciešami kompetenti un profesionāli spēcīgi palīgi. Ja pilsētā, kur ir 7,5 tūkstoši iedzīvotāju, nav sava saimnieka, tas ir kā liels kolhozs, kur katra institūcija strādā pa savam, ik pa laikam savstarpēji sadarbojas, bet kopēja skatījuma uz lietām un vienotas mērķtiecīgas

darbības nav. Balvu pilsētā ir problēmjautājumi par māju remontiem, siltumapgādi, atkritumu saimniecību un citi darbi, kurus es kā deputāts atrisināt nevaru. Protams, šādās reizēs griežos pie attiecīgo iestāžu vadītājiem, bet atgriezeniskā saite kopumā nav vērtējama pozitīvi. Tāpat jādomā par jau uzbūvētu objektu uzturēšanu, lai tie funkcionētu sākotnējā līmenī. Savulaik rekonstruēja skvēru. Tagad strūklaka skvērā izskatās diezgan nožēlojami. Līdzīgi ir ar veco muižas ēku un pagalmu, kur atrodas trieces mājas, ūdens diķi, bet nekas no tā praktiski nefunkcionē, mēs ar to nelielāmiem pilsētas viesiem un pašreiz nevaram pārdot kā tūrisma produktu. Šādu piemēru, tāpat kā darba kopumā, ir patiešām daudz. Un runa nav tikai par tūrismu, bet par kompleksu domāšanu un attīstību kopumā, nevis tikai par patēriņu.

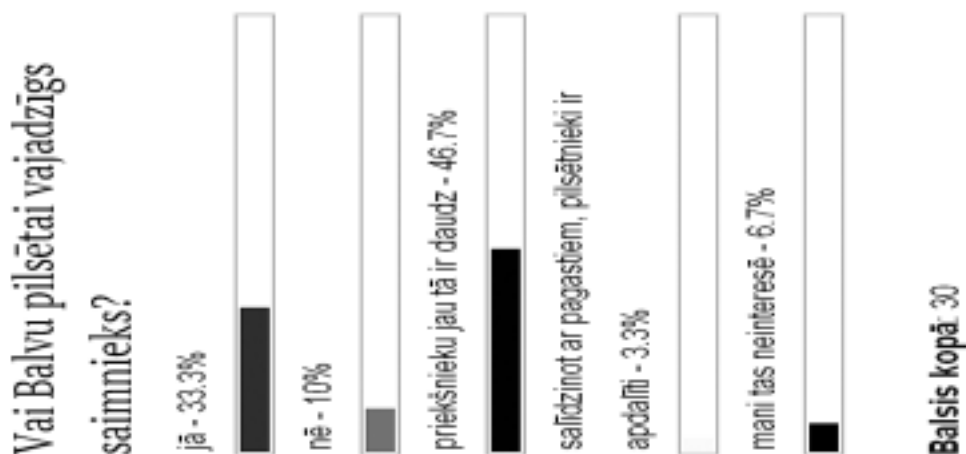
Vērtējot pilsētas attīstību laikā no 2001.gada līdz novada reformai 2009.gadā, notika tiešām daudz darba – pilsētas infrastruktūras sakārtošana, ceļu un tiltu būvniecība, skolu remonts. Šobrīd tikai ar runām, ka apgūstam ļoti daudz Eiropas fondu līdzekļus, piemēram, ūdenssaimniecībai vai ceļiem, nepietiek. Tās ir lietas, kuras dara visos novados visā Latvijā. Balvu novadā tas notiek pietiekami sekmīgi, bet vai tas ir viss, par ko mums jādomā? Neviens nevar noliegt, ka novada attīstības centrs ir Balvu pilsēta. Piemēram, nedēļas nogalē notiks Balvu pilsētas svētki. Izlasiet, vai ir kāda nominācija par lielāko

nodokļu maksātāju, uzņēmēju, kurš attīstījis savu uzņēmumu un radījis jaunas darba vietas? Tādu nomināciju nav. Šobrīd mēģinām attīstīt visu novadu vienmērīgi, nevienam nedarot pāri, kas, protams, ir ļoti labi. Tajā pašā laikā ārkārtīgi svarīgi spēt skatīties vairākus gadus tālā nākotnē un domāt, kurš ies pa jaunūzbūvētajām ielām, mācīsies izremontētājās skolās un dejos renovētajos kultūras namos.

Lai izveidotu, piemēram, izpildidirektora vietnieka amatu, kura tiešā pārzinā būtu Balvu pilsēta, nepieciešama tikai un vienīgi politiskā griba. Nepieciešams pārskatīt, kādi amati un štata vienības pašlaik izveidotas, un vai tās visas nepieciešamas. Par amata izveidošanu, kurš uzņemtos pilsētas pārvaldnieka lomu, novada domes sēdēs tiek runāts jau pusgadu, gadu. Ir izteikti priekšlikumi, ka šo jautājumu jāapspriež plašākā sabiedrības lokā, bet pagaidām lietas uz priekšu diez ko nekust. Savukārt, atbildot uz jautājumu, vai vēlētos ieņemt šo amatu, jāteic, ka par to nedomāju. Ja šos pienākumus uzticētu man, piedāvājumu izvērtētu. Tajā pašā laikā esmu pietiekami nodarbināts - attīstītu savu saimniecību un uzņēmējdarbību, aktīvi darbojos politikā, esmu ES reģionu komitejas izglītības, jaunatnes, kultūras un pētniecības komisijas loceklis, kā arī daudz laika veltu Balvu novada domes deputāta pienākumu pildīšanai. Darāmā pietiek.

Viedokļus uzklausīja S.Karavoičika un A.Ločmelis

Re, kā!

Aptaujas rezultāti “Vaduguns” mājas lapā www.vaduguns.lv

“Ar latgalīša prīku sirdie”

Ar Bērības svētkiem, koncertiem, pašvaldību prezentācijām un degustācijām, kinologu demonstrējumiem, sportiskām aktivitātēm un zaļumballi aizvadīti jau piekšie Viļakas novada svētki. Vēsturē tie ieies ar to, ka svētku vadītāji runāja latgaliešu valodā, turklāt ik uz soļa uzsverot, ka Viļakas novadā dzīvo vislabākie ļaudis. To, atklājot noslēguma koncertu, uzsvēra arī novada vadītājs Sergejs Maksimovs: “Mēs vareni esam visi kopā – kā pulksteņa mehānisms, kas kopā strādā, lai virzītos uz priekšu!”

Aiz apkakles brīnumu nav. Paši pirmie uz skatuves jau piektdien kāpa piecgadnieki, kurus Bērības svētkos “Breinums aiz apkakles” gan izšūpināja, gan apdāvināja ar dažādām dāvanām. Viļakas novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs atzina, ka, lai arī viņam aiz apkakles brīnumu nav, skolas somas saņems ikviens svētku gaviļnieks.

Bērības svētku neatņemama sastāvdaļa. Šogad Bērības svētkos šūpojās 34 Viļakas novada bērni, tostarp Ģirts Kromulis. Gaviļnieks atklāja, ka viņam patīk tehnika. “Nākotnē izrakšu daudz bedru,” Ģirts solīja.

Būs ārste. Bērni nepacietīgi gaidīja, kad viņus izsauks uz skatuves šūpoties. Ratha Saškova (foto – centrā) žurnālistam atklāja, ka būs ārste, bet Andžejs Krakops (foto – no kreisās) sprieda, ka par profesijas izvēli pārāgri runāt. “Bet vienu skaidri zinu – man patīk moči,” puika paskaidroja.

Ciemieši. Viļakā novada svētkos ciemojās dejojāji un dziedātāji no Igaunijas un Krievijas. Pirat Varjuna no Rapinas (Igaunija) lietderīgi izmantoja laiku un labprāt nobaudīja ne tikai lauku labumus, bet arī uzklausīja Andreja Mieriņa interesanto stāstījumu par trušu dzīvi Susāju pagastā. Jāpiebilst, ka susājieši klātesošos pārsteidza arī ar dažādiem gardumiem, foto izstādi un pat pašsacerētu dziesmu, kuras autore ir Linda Biseniece-Mieriņa: “...Motokross mums ļoti slavens/ Startā troksnis sanāk varens./ Malu malām ļaudis brauc/ Tad, kad Baltais briedis sauc...”.

Pirmizrāde. Šo sestdien ansamblis “Ivuški” pirmo reizi dziedāja jaunajos tērpos. “Tā ir mūsu pirmizrāde,” paskaidroja sievas.

Veido paliktņus no kļavu lapām. Maija Āze, strādājot ar kļavu lapām, ikvienam interesentam atgādināja, ka Žiguri ir mežainākais pagasts novadā: “Mēs zinām, kas atrodas mūsu mežos. Mēs zinām, ko ar to visu var darīt. Piemēram, kļavu lapas ir papildus enerģijas avots.”

Mudina pacienāties. Viļakas etnogrāfiskā ansamblis “Abrenīte” sievas mudināja svētku dalībniekus nobaudīt kaņepju maizītes un smiltsērķšķu sulu. “Lai mums visiem veiksmīga diena,” vēlēja ansambļa vadītāja Albīna Veina.

Kencis ar Pāvulu. Novada svētkos varēja satikt brāļu Reiņa un Matisa Kaudzišu romāna “Mērnīku laiki” personāžus Kenci un Pāvulu, kuru lomās veiksmīgi iejutās Marija Stotaka un Mārite Supe-Tuča. Neizpalika arī lūgšana: “...Piedodiet mums mūsu neizdarības, kā mēs piedodam mūsu priekšniekiem... Ak, priekšniek, visu-žēlīgais, radi Viļakā paradīzi, jaunas dzīvojamās mājas, darbavietas, tūristus lielākā skaitā un, lai uz mūsu galvām pēkšņi uzkrīt daudz eiro un citi labumi. Lai notiek tavš prāts un mūsu griba - āmen!”

Medņevieši. Medņevas ļaudis klātesošajiem nodziedāja pagasta himnu “Zīdej bolta obelīte”.

Kupravieši. Kupravas pagasta cilvēki zināja stāstīt, ka Kuprava ir tikai mazliet lielāka par Monako valsti: “Tomēr iedzīvotāju skaita ziņā mūsu ir 70 reizes mazāk nekā Monako.” Kupravieši lepojas ar kvalitatīvāko mālu ne tikai Latvijā, bet arī Eiropā. “Laipni lūdzam uz Kupravu!” viņi aicināja, piebilstot, ka Kupravā ir pat Draudzības iela.

Šķilbēnieši. Pagasta pārvaldnieks Andris Mežals interesentiem piedāvāja nobaudīt dažādas tējas no Balkāniem. Tāpat viņš atgādināja, ka pagasts ir slavens ar dviņiem. “Ja gribat dviņus, brauciet pie mums,” A.Mežals aicināja.

Svētku gājiens. Viļakas novada svētki, kas notika divas dienas, cilvēku atmiņā paliks kā jauks un neaizmirstams pasākums, kurā kā nekad agrāk tika popularizēts Latgales vārds un valoda.

Vecumos temperatūra ir normāla! Vecumu pagasta ļaudis jokoja, ka viņiem ar veselību viss kārtībā: "Temperatūra ir kā robežas garums – 36,6 kilometri!"

Paši labākie! Žiguru ļaudis vairākkārt uzsvēra, ka ir paši labākie visās jomās: "Mums ir labākais kultūras nams novadā, labākais hokeja klubs, labākais mednieku kolektīvs klubs, kurā vīri dzer bebru dziedzerus... Tādējādi viņi ir labākie vīrieši pasaulē!" Jāpiebilst, ka hokeja vārtsardzes lomā iejutās Ginta Locāne, kura atzina, ka hokejs tomēr jāspēlē īstiem vīriem, bet dāmas uzvar ar savu skaistumu.

Izvizina robežsargi. Viļakas pārvaldes robežsargi īstenoja daudzu bērnu un jauniešu sapni pavizināties ar kvadraciklu. Šo iespēju izmantoja arī četrgadīgais Ralfs Račāns (foto).

"Lai valda prieks!" Kristīne Vasiljeva no Kupravas bērnu vizināja zirga ratos. Viņa atklāja, ka zirgkopība ir sirdslieta jau kopš bērnības: "Man prieks sagādāt prieku arī citiem!"

Tehnikas demonstrējumi. Novada svētkos ikvienam interesentam bija iespēja apskatīt meža, kā arī ugunsdzēsēju tehniku. Arvis Kokorevičs no Vecumiem, kurš aplūkoja meža tehnikas kabīni, atzina, ka mācīsies uz tās strādāt.

Soda sitienus sit pirmo reizi. Elīna Runce (15 gadi) katru vasaru pavada Viļakā pie vecmammās Gaļinas. "Šoreiz nolēmu piedalīties arī novada svētkos ne tikai kā skatītāja, bet arī kā aktīva sportiste, kaut gan futbolu spēlēju pirmo reizi dzīvē," jaunieta paskaidroja.

Sumo ciņa. Novada svētkos ikvienam bija iespēja piedalīties dažādās sporta aktivitātēs. Sumo ciņas nianses iemēģināja arī Raimonds Kuropatkins no Rekovas. Viņš neslēpa, ka šādā tērpā izturētu ne vairāk par vienu stundu.

Dosies prom no Latvijas. Samanta Prancāne (15 gadi) no Kupravas aktīvi startēja dažādos pārbaudījumos, tostarp disciplīnā "Lokanais tārps". Jaunieta pastāstīja, ka diemžēl šogad nāksies pārcelties uz dzīvi Anglijā pie tantes, jo Kupravā skola ir slēgta. "Man neizdevās pabeigt 9.klasi, kaut to ļoti vēlējos," viņa piebilda.

Paraugdemonstrējums. Lielu klātesošo interesi izraisīja kinologi, kuri apliecināja, ka mūspuses dienestu suņi ir vieni no labākajiem valstī.

Vienreizēja iespēja. Novada svētku laikā ikvienam bija iespēja izmantot vienreizēju iespēju, proti, Viļakas Jēzus Sirds Romas katoļu baznīcā noklausīties garīgās mūzikas koncertu, kurā uzstājās tādi grandīti kā profesors, ērģelspēles virtuozs Tālvāldis Deksnis, tenors Žoržs Siksnis un mecosoprāns Anna Zaiceva. Ž.Siksnis "Vadugunij" atklāja, ka Viļakā ciemojas jau otro reizi: "Man patīk šī pilsētiņa un tās ļaudis. Turieties!"

Ideja

Neparasti soli

Igaunijas kūrortpilsētā Pērnāvā lielu uzmanību pievērš apkārtnes izdaiļošanai. Turklāt katrs dizaina elements ir neparasts un neatkārtojams. Pat pilsētas ielās un parkā izvietotie soliņi liecina par to autora izdomas bagātību.

Foto - I.Tušinska

Kā jūras vilnis. Pērnavas vecpilsētas gājēju ielā izvietotā koka soliņa forma nevilus atgādina, ka atrodaties piejūras kūrortpilsētā, jo pat soli te nedaudz viļņojas.

Foto - I.Tušinska

Gan sols, gan galds. Šo soliņu Pērnavas parkā var izmantot gan kā sēdvietu, gan kā galdu.

Mans kokteilis

Bezalkoholiskais Mohito

Foto - Z.Loģina

Mohito ir viens no visu laiku iecienītākajiem vasaras kokteiļiem, un tā pagatavošanā var itin viegli iztikt arī bez baltā ruma, kas tiek izmantots alkoholiskajā mohito. Tātad, lai pagatavotu šādu mohito, glāzē liek piparmētru lapiņas, ēdamkaroti brūnā cukura. Cukuram un piparmētrām uzspiež laima sulu un pievieno arī sagrieztu laimu, tad visu ar piestiņu saberž. Glāzē pievieno sasmalcinātu ledu un minerālūdeni vai kādu citu dzērienu, kas ir populārs mohito receptēs, piemēram, nedaudz ābolu sulas, toniku vai limonādi «Sprite». Bērniem noteikti patiks arī cita mohito variācija – zemeņu mohito, kurā pirms gāzētā dzēriena klāt pievieno arī sasmalcinātas zemenes.

Iniciatīva

Vecas mēbeles jaunos tērpos

Aizvadītajā nedēļā Stacijas pamatskolas kokapstrādes meistar-darbnīcā trīs dienas valdīja liela ro-sība. Griežot, limējot un lakojojot, bērni pārvērtā vecās skolas mēbeles par unikāliem mākslas darbiem, piešķi-rot tām otru mūžu.

Stacijas pamatskolas direktore Ruta Bukša atklāj, ka ideja atjaunot skolas mēbeles, izgreznojot tās ar dekupāžas tehnikā veidotiem gleznojumiem, radās pēc 9.klases piedalīšanās “ZZ čempio-nātā”: “Piesakoties čempionātam, katrai komandai bija jāiesūta videosižets par paveiktu labu darbu sabiedrības labā. Šim nolūkam 9. klases audzēkņi kopā ar savu audzinātāju Ingu Voicišu nolēma atjau-not veco grāmataskapi angļu valodas kabinetā. Ieraudzījusi iepriecinošo rezultātu, nolēmu, ka iesāktais jāturpina un jāatjauno arī citas skolas mēbeles. Taču, kā zinām, pat sīkām lietām vaja-dzīga nauda. Tādēļ, izmantojuši iespēju piedalīties pašvaldības izsludinātajā jauniešu iniciatīvu projektu konkursā, mēbeļu atjaunošanai saņēmām finan-sējumu 180 eiro apmērā.”

Mēbeles uzplaukst kā ziedi

Mājturības skolotāja Inga Voiciča pārliecināta, ka plastiskās mākslas pulci-ņa dalībnieces ar daudz lielāku prieku vasaras praksi aizvada, izgreznojot un atjaunojot mēbeles, nekā ravējot puķu dobes. Trīs dienu laikā, strādājot ar prieku un lielu entuziasmu, meitenes pabeigušas grāmatu skapja apakšējo durvju apstrādi, dekupāžas tehnikā apgleznojušas un nolakojušas krēslus vienam no kabine-tiem un galdus citam kabinetam. Ar ziedu rakstiem noklājušas divas tabulu uzglabā-šanai domātas kastes, bet finiera makula-tūras kasti pārveidojušas par istu mākslas darbu. Pateicoties meiteņu pūlēm, skolas telpas nākamajā mācību gadā rotās krāsaini puķu podi un košiem rakstiem klātas vāzes, kas tapušas no parastām stikla pudelēm.

Strādā no sirds

Trīspadsmitgadīgā Dita Keiša plastiskās mākslas pulciņā darbojas jau trešo gadu. Tā darbā meitene iesaistījās, jo viņai patīk rokdarbi – sevišķi izšūšana un tambo-rēšana. Dita prot arī izgatavot smalkas pērļu rotas, kā arī ar speciāla lodāmura palīdzību veidot gleznas kokā.

Ditai kopā ar Dagmāru Laicāni skolo-tāja uzticēja dekupēt grāmatu skapja durvis, kā arī limēt zīmējumus uz galdiem un vēlāk tos nolakot. Abas meitenes atzina, ka lepojas ar paveikto: “Tas nebija grūti, vienīgi galdu lakošana bija diezgan ķēpīga.”

Dita neslēpj, ka ar rokdarbu rokās viņu var sastapt arī mājās, ne tikai skolā. Šobrīd meitene aizrāvusies ar sapņu ķērāju izgatavošanu. Ar prieku viņa palīdz jaunākajai mātai Zanei darināt pērļu rotas. Ikdienā Dita cenšas būt stilīga un priedomā, ko velk mugurā.

Arī viņas draudzene Dagmāra Laicāne labprāt apmeklē plastiskās mākslas pul-ciņa nodarbības un piedalās skolas mē-beļu atjaunošanā. “Vislabāk man patika krāsot krēslus, galdus un dekupēt,” atklāj meitene. Tomēr piebilda, ka galvenā loma viņas dzīvē ierādīta dziedāšanai.

Foto - I.Tušinska

Darbs pabeigts. Stacijas pamatskolas meitenes mēbeļu atjaunošanā piedalījās ar lielu entuziasmu, jo rokdarbi viņām patīk labāk nekā nezāļu ravēšana.

Foto - J.Kirsanovs

Dekupē puķu podus. 6.klases skolniece Madara Baraņņika (vidū) kopā ar skolas biedrenēm, savstarpēji palīdzot, krāsoja, dekupēja un lakoja māla puķupodus. Meitene pastāstīja, ka patīkamākais dekupāžas procesā ir salvešu uzlīmēšana. Madara ir pārliecināta, ka, sēžot pie atjaunotajām mēbelēm, mācīties būs vieglāk un jautrāk.

Vecā skapja jaunais ietērps. Ideja atjaunot vecās skolas mēbeles, aizsākās ar šo skapi, kura augšējo daļu izgreznoja 9. klases skolēni, veidojot videopieteikumu “ZZ čempionātam”, bet apakšējo daļu šovasar izgreznoja plastiskās mākslas pulciņa dalībnieces.

Foto - J.Kirsanovs

Foto - I.Tušinska

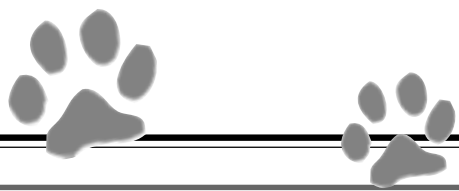
Ists mākslas darbs. Parasta finiera kaste, kurā kādreiz pārvietoja augļus, pateicoties skolēnu pūlēm, tagad izskatās kā košs telpas dekora elements. Šādās skaistās tilpnēs var uzglabāt dzijas kamolus, vai, piemēram, makulatūru.

Ziedošie krēsli. Stacijas pamatskolas skolēni pierādījuši, ka ne vienmēr jātērē daudz naudas, iegādājoties jaunas, modernas mēbeles. Dažkārt rūpīgi un gaumīgi atjaunoti skapji, galdi un krēsli, kas jau nokalpojuši ne vienu vien gadu, izskatās ne mazāk mūsdienīgi un stilīgi.

Foto - I.Tušinska

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Mans mīlulis

Vislabākie stresa noņēmēji

Pansionāta “Balvi” direktores Janas Komanes mājās dzīvo trīs pēc rakstura mīlīgi, rotaļīgi franču buldogi, kuri nepakļaujas dresūrai un uzvedas kā mūžīgie kucēni. Jana neslēpj, ka šie suņi ir milzīgs pozitīvās enerģijas lādiņš un lieliski atbrīvo no stresa pēc smagas un bieži vien nervozas darba dienas.

Vecākais no Janas mīluliem, Bučs, jau pārkāpis 9 gadu sliekšni, viņa draudzenei Norai apritējuši 8 gadi. Savukārt jaunākā četrkājainā draudzene Megija Komanu mājās dzīvo jau sesto gadu. Jana uzsver, ka šie suņi nav tikai mīldzīvnieki vien, bet gan īsti un pilntiesīgi ģimenes locekļi.

Stāstot par to, kāpēc iemīlējusi tieši šīs šķirnes četrkājainos, Jana atklāj, ka kādreiz viņai piederēja franču buldoga jauktenītis, pēc kura negaidītās pazušanas ģimene nolēma vietā iegādāties īstu franču buldogu šo suņu jaukā un piemīlīgā rakstura dēļ. Pārveduši mājās no Daugavpils mazo Buču un izstudējuši visu pieejamo informāciju par franču buldogiem, saimnieki saprata, ka viņam vajadzīga draudzenīte. Tā pēc gada Komanu mājās ieradās Nora, kuru iegādājās kādā Rīgas suņu audzētāju klubā. “Negribu apvainot klubus, bet tur vairāk pievērsās suņu ražošanai, tādēļ bieži vien kucēni izrādās slimi. Par Noras dzīvību cīnījāties 3 mēnešus, bet, paldies Dievam, viss beidzās labi,” pirmās grūtības pēc kucēna iegādāšanās atceras Jana. Diemžēl pēc pirmajām veiksmīgajām dzemdībām, nākamās Norai izrādījās problemātiskas, tādēļ kuciti nācās sterilizēt. Tieši šī iemesla dēļ pēc kāda laika ģimenē ienāca vēl viena Buča draudzene, šoreiz daugavpiliete Megija.

Suņi ar kucēna raksturu

Jana atklāj, ka šie dzīvnieki ir ļoti mīlīgi un rotaļīgi, taču viņu cīņas suņa gēni izpaužas neiecietīgajā attieksmē pret citiem dzīvniekiem – franču buldogi metas kautiņā, neņemot vērā pat pretinieka izmēra pārsvaru, tādēļ sava “lecīgā” rakstura dēļ bieži dabū ciest. Grūtības sagādā arī šo dzīvnieku dresēšana, jo viņi tai vienkārši nepakļaujas. “Taču ar mīlestību var panākt visu,” pārliecināta četrkājaino saimniece. Jana apbrīno arī šo dzīvnieku uzticību savai partnerei: “Lai kādas kucē laukā skraida, Bučs nekad nav gājis “pa kreisi”, vienmēr paliekot uzticīgs savām meitenēm.” Ne mazāk apbrīnojama ir arī Buča gādīgā attieksme pret Noru un Megiju, kā arī viņu mazuļiem. Kucītēm dzemdējot, viņš uzvedās kā īsts vīrietis – nervozi staigāja no viena kakta uz otru gar aizvērtajām dzemdētājas istabas durvīm. Ļoti aizkustinošas bija Buča rūpes par tikko dzimušajiem kucēniem, kurus viņš pats izlaizīja līdz pat dibentiņiem. Gādīgais tētis aktīvi piedalījās arī mazuļu audzināšanā un uzraudzībā. “Kucēni ar viņu varēja darīt visu, ko vēlējas,” ar mīlestību atceras Jana.

Vairāk priekšrocību nekā minusu

Suņu saimniece uzskata, ka franču buldogam ir daudz labu īpašību,

Foto - no personīgā arhīva

Bučs. Pirmais no trijotnes Janas mājās ienāca franču buldogs, ko nosauca par Buču. Cik vien sevi atceras, Janas mājās vienmēr bija suņi. Taču pirms gandrīz deviņiem gadiem franču buldoga šķirnes mīluli viņa izvēlējās tieši šīs šķirnes labo īpašību dēļ.

Foto - no personīgā arhīva

Megija. Franču buldogi mēdz būt 4 nokrāsās – melnā, baltā, gaiši brūnā un tīģerkrāsā. Janas mājās pārstāvētas trīs no tām. Franču buldogu īpašniece vēlas brīdināt tos, kuri vēlas iegādāties baltas krāsas kucēnu: “Ir jābūt gataviem, ka šis suns būs alerģiskāks un prasis vairāk rūpju.”

salīdzinājumā ar citām šķirnēm, viņiem piemīt vairākas priekšrocības: “Tas ir augumā neliels dzīvokļa suns. Viņš nesiekalojas, spalva ir īsa, astīte nav jākupē, jo tā nolūzt jau dzimstot. Suns ir ļoti mīlīgs, uzticīgs saimniekam, nav agresīvs pret cilvēkiem un bērniem. Tas ir mūžīgais kucēns. Savu uzvedību viņš pielāgo saimniekam. Ja tas gul, viņš arī gulēs, pacietīgi gaidot, kad saimniekam būs noskaņojums suni samīļot.”

Jana atzīst, ka grūtības sagādā tikai uzmanības sadalīšana starp visiem trim mīluliem, jo katrs no viņiem grib saņemt savu glāstu devu, turklāt reizē ar citiem. Protams, tāpat kā katrai dzīvnieku šķirnei, arī franču buldogiem piemīt īpatnības, ar kurām jāreķinās. “Tā kā viņiem ir īss purniņš, ļoti jāpieskata elpošanas ceļi. Franču buldogiem nevajadzētu ilgi uzturēties karstumā vai aukstumā. Iesnas šiem suņiem ir bīstamas, jo viņi neprot elpot caur muti. Tāpat jāuzmanās, lai neizsustu ādas krokas ap acīm, tās regulāri jāiztīra. Šo suņu augums nav piemērots peldēšanai, jo smagais krūškurvis un īsas priekškepas velk viņu uz leju. Tāpēc jāuzmanās uz ūdeņiem, jo suņi var sarīties ūdenī un noslikt. Vēl jāreķinās ar to, ka franču buldogi skaļi krāc,” galvenos šķirnes minusus atklāj Jana. Ir vēl viens šķērslis, kas sagādā grūtības tieši viņas mīlulim – tā kā mājai nav sētas, augumā mazie dzīvnieki bieži dabū ciest no apkārt klīstošajiem lielākajiem sugasbrāļiem, kaut arī Janas mājdzīvnieki lielāko dienas daļu pavada istabā un laukā tiek

laisti tikai, ja kāds no saimniekiem ir mājās.

Ēdināšanas ziņā šai šķirnei nav nekādu īpašu prasību, taču interesanti, ka ir viena lieta, kurai Janas mīluli nespēj vienaldzīgi pāiet garām – tie ir tikko mizoti kartupeļi. Kāpēc tā, suņu saimniece nezina teikt, taču apgalvo, kartupeļus mizojot, katrai viņas kustībai seko vairāki kāri, lūdzot aci pāri.

Mēs atbildam par tiem, kurus pieradinām

Runājot par pamestajiem dzīvniekiem, kuru pilsētas ielās un arī laukos kļūst aizvien vairāk, Jana pauz pārliecību, ka mūsdienu sabiedrībai būtu jāmaina attieksme pret dzīvām radībām – ne tikai dzīvniekiem, arī bērniem un sirmgalviem. Ja cilvēks ir spējīgs pamest kaķi vai suni, viņš varēs pamest arī bērnu, savu veco tēvu vai māti. “Man ir spēcīgi attīstīta atbildības sajūta, laikam tādēļ pret dzīvniekiem izturos kā pret cilvēkiem, jo viņi taču nav spējīgi paši par sevi parūpēties,” saka Jana. Viņa uzskata, ka pie lielā pamesto dzīvnieku skaita daļēji vainojams arī naudas trūkums: “Kaķēnu var paņemt par velti, bet, lai viņu pabarotu, sterilizētu, ārstētu, vajadzīga liela nauda. Arī uzturēt patversmi ir ļoti dārgi, jo tagad, salīdzinājumā ar padomju laikiem, prasības dzīvnieka uzturēšanai ir ļoti augstas, praktiski neizpildāmas. Tādēļ pagaidām neredzu, kā risināt situāciju ar pamestajiem dzīvniekiem.”

Jaunpienācējs ģimenē

Mazs cinitis gāz lielu vezumu

Foto - no personīgā arhīva

Kopš pagājušā gada Ziemassvētkiem Līgas un Lauras Aleksejevu ģimenē ir par vienu četrkājainu mīluli vairāk. Trīspadsmit gadus vecajai persiešu kaķenei Džinai un sešus gadus vecajai krievu toiterjera kucitei Heilijai pievienojās krievu toiterjera meitene Heidi, kuru Laurai kā Ziemassvētku dāvanu pasniedza draugs Kaspars.

Sākotnēji Džina ar Heiliju mazo Heidi neuzņēma īpaši laipni. Heidi, cenšoties iedraudzēties, ne reizi vien pretī saņēma rūcienu vai šņācienu. Tagad gan situācija ir mainījusies, un Heilija ar Heidi kļuvušas par nešķiramām draudzenēm.

Par Heidi var teikt: mazs cinitis gāz lielu vezumu, jo, būdama vien 2,5 kilogramus smaga, viņa spēj rotaļāties uzveikt gan kaķi, gan suni, kuri augumā ir krietni lielāki.

Kaut gan Heilija ar Heidi ir vienas sugas, viņas ļoti atšķiras raksturu ziņā. Heidi ir ļoti aktīva, viņai nepārtraukti ir jābūt kustībā, turpretī Heilija labāk ieritinās gultā un nosnaužas. Arī attieksme pret svešiniekiem atšķiras – Heilija ir draugs visiem, bet Heidi, nikni reļot un rūcot, sev klāt nevienu nelaiž.

Kaut gan pret visiem mājas mīluliem Laura ar Līgu izturas vienādi, viņām bieži vien nākas noskatīties greizsirdības scēnās, jo mazā Heidi nespēj pārdzīvot, ja kāds cits iekārtojas saimniecei blakus gultā vai tiek paņemts klēpī.

Arī blēņas darīt Heidi patīk. Miskastē nonākušas neskaitāmas mīkstās rotaļlietas, kuras, nevienam nemanot, tiek saplucinātas smalkos gabaliņos. Bieži vien virtuvē no galda pazūd pa kādam karbonādes vai desas gabaliņam. Uz Heidi kārā zoba nonākuši arī Lauras mamma zābaki, kurus Heidi sagrauza, dusmojoties, ka atstāta mājās viena. Neskatoties uz to, cik lielus nedarbus Heidi ir pastrādājusi, viņas saimniece visu ātri piedod, kad mazā palaidne, ielīdusi klēpī, pieglaužas un iedod slapju buču, tā palūdzot piedošanu par izdarīto.

Kaimiņos

Tiesās par kaķēna nogalināšanu

Gulbenes novada laikraksts “Dzirkstele” informē, ka Gulbenes rajona tiesā 16. jūlijā sāks skatīt kriminālprocesu kādas sievietes apsūdzībā par tišu kaķēna nogalināšanu, kas pastrādāta pagājušā gada decembrī Beļavas pagasta Ozolkalnā.

Likums par cietsirdīgu izturēšanos pret dzīvnieku, kuras rezultātā tas gājis bojā, paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz 3 gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Trauksmi par šo gadījumu sacēla Ozolkalna iedzīvotāji, kuri vispirms par notikušo pastāstīja “Dzirkstelei”. Tā saucamajā sociālajā mājā kāds invalīds, kuram nav kāju, bija pieņēmis klaiņojošu kaķīti un rūpējās par viņu. Šis cilvēks bija ļoti priecīgs, ka viņam ir savs mājdzīvnieks. Taču prieks nebija ilgs. Kaimiņiene ar asiņainu slotu rokās ienāca mājā un teica: “Es izdarīju labu darbu, nositu bomziti.” Iedzīvotāji izsauca policiju, kas aizturēja sievieti, kuru tur aizdomās. Izsauca arī neatliekamo medicīnisko palīdzību, jo bija bail no šīs sievietes, kura sāka draudēt arī cilvēkiem, ka visus nositišot, sacirtišot ar cirvi.

No laikraksta “Dzirkstele”

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Pirms 15 gadiem

Cilvēks no labas vietas projām neiet

...Pēc horoskopa esmu Vēzis. Vitālijs man lasīja priekšā, ka Vēzim piemīt īpašība nepalikt kaut kur apakšā, bet rāpot un rāpot, un list uz augšu. Tā arī ir. Es nekad neesmu gribējusi samierināties ar kaut ko sliktu un palikt uz vietas. Vienmēr cenšos rīkoties un darboties, lai varētu kaut ko izmainīt. Man patīk sakopta vide, sakopti cilvēki un kārtīgas mājas...” (“Sieviete uz vilņa, lai arī ne diplomāte”)

Pirms 15 gadiem bijāt Balvu pagasta padomes priekšsēdētāja.

Pēc tam- Balvu rajona padomes priekšsēdētāja ar strikti izplānotu dienas kārtību - aizņemta dažādās sēdēs, komisijās, pasākumos, tā sakot,- sieviete uz vilņa. Kā tagad paiet Jūsu dienas?

-Tagad abi ar Vitāliju esam “štata” pensionāri. Dzīvojam savā ritmā. Kā saplānojam savu dienu, tā arī to aizvadām. Dzīvojam bez īpašas steigas, ja nu vienīgi gadās kāds steidzamāks darbs. Citādi nav ne vainas. Savu profesiju gan neesam atstājuši novārtā un joprojām darbojamies agronomijas laucīņā. Zemes mums nav daudz, aptuveni 20 hektāru, tomēr cenšamies tos apstrādāt, lai tehnika nepaliktu dikstāvē, un arī pašiem būtu nodarbošanās. Audzējam labību, ar graudiem padalāmies ar radiem, draugiem, nedaudz realizējam. Izmēģinām gan šādu šķirni, gan tādu šķirni. Gan šādu mēslojumu, gan tādu. Sejam agrāk, sejam vēlāk.

Vai eksperimentējat arī piemājas dārziņā, siltumnīcā?

-Esam izmēģinājuši daudz un dažādas gurķu un tomātu šķirnes. Gurķi “Libella” dod labu ražu gan siltumnīcā, gan uz lauka. No tomātiem izturīgi, ilgi ražo un labi glabājas “Matadors”, bet tā nav vienīgā šķirne, audzējam vēl vairākas citas. Taču šogad tomātiem un gurķiem laiks nav labvēlīgs - te par aukstu, te par karstu. Augi dzīvo stresā. Tie neapputeksnējas aukstumā, arī karstumā ne, tādēļ uz lielu ražu šogad nevar cerēt. Bijām veiksmīgi iesākuši audzēt ziemas ķiplokus, bet šī gada pavasaris tam pārvilka svitru. Ķiploki izsala. Tāds brīnums vēl nebija bijis. Agrā pavasarī ķiploki sadīga, viss bija kārtībā, bet pēc divām nedēļām skatāmies, ka tie miksti un sasaluši. Pavasaris ziemas kultūrai šogad nebija labvēlīgs.

Šogad dabas spēki Jums nebija labvēlīgi arī citādi. Jūnija sākumā ugunsgrēks nopostīja visas saimniecības ēkas. Kā tā notika?

-Iepriekš nekas neliecināja par nelaimi. Es tikko biju izgājusi dārzā pēc dillēm, jo gatavoju ēst, gaidīju atgriežamies no pilsētas dēlu ar ģimeni, viņš bija aizbraucis pēc sievas un meitīņas.

Pēkšņi virtuvē sajutu izteiktu plastmasas deguma smaku. Piegājusi pie loga ieraudzīju, ka deg saimniecības ēka - uguns jau virzījās pa jumtu uz abām pusēm. Degšana bija sākusies pie betona sienas, it kā visdrošākajā vietā, un noteikti tas bija saistīts ar elektrību, ko vēlāk arī konstatēja eksperti. Iepriekšējā dienā lija lietūs un zibeņoja, arī tajā brīdī, kad sākās ugunsgrēks, vīrs mūsu mājām karājās negaisa mākonītis, ziņsnīja. Vai nu tas bija lodveida zibens, vai elektriskais lādiņš atrada vietu, kur izlauzties, viens Dievs to zina, bet, neraugoties uz glābēju pūlēm, aptuveni 40 minūšu laikā no ēkām bija palikuši tikai gruveši. Viss notika gluži kā šausmu filmā. Vitālijs no saimniecības ēkas paspēja izdzīt traktoru, es automašīnu - tas arī viss, ko izdevās izglābt no liesmām. Vairāk par to negribas runāt, tas pārāk sāpīgs pārdzīvojums.

Vismaz par bērniem un mazbērniem šajā traģisko pārdzīvojumu laikā ir taču prieks?

-Tas gan! It kā viss, ko vēlējos, ir piepildījies. Gan dēls, gan meita pabeidza skolas, ir ieguvuši augstāko izglītību, ir darbs un, paldies Dievam, apstākļi nav tik spiedīgi, lai dotos projām no valsts, bet, kas to lai zina... Mazmeita Kristīne, meitas Aijas meita, mācās Rīgas Tehniskajā universitātē. Šogad viņa ieguva bakalaura grādu transporta datorvadības, informācijas un elektroniskajās sistēmās, studējot Elektronikas un telekomunikāciju fakultātē. Ir iesniegusi dokumentus maģistrantūrā un studēs budžeta grupā datorzinātnes un informācijas tehnoloģijas. Mazdēls Ernests mācās ģimnāzijā. Dēla Aināra meitenes Rebeka un Lauriņa ir 11 un trīs gadus vecas. Rebeka mācās 4. klasē, bet Lauriņa apmeklē bērnudārzu. Turpinājums dzīvei bērnos un mazbērnos ir.

Vai piepildījāt sapni pabūt Norvēģijā, pie Baikāla ezera?

-Norvēģijā ar ģimeni izdevās pabūt pat vairākas reizes, bet Baikāls paliks nepiepildīts sapnis. Nesen Baikāla ezeru rādīja televīzijā, skatījos ar interesi, neko nevar darīt, visur, kur gribas, nevar pabūt.

No darba aizgājāt kā rajona padomes priekšsēdētāja. Kā vērtējat reģionālo reformu?

-Nekā nevērtēju! Ne cepts, ne vārīts. Mēs (rajona padome) savulaik no partijām dīdēlējām latus, tagad it kā ir lielo iespēju laiks, bet lielākas iespējas piesaistīt lielus projektus ir lieliem novadiem, kā, piemēram, Gulbenes novadam, kas palika nedalāms. Mums bija emocijas, ambīcijas, tāpēc atšķēlās Rugāji, Baltinava, Viļaka. Man nav pieņemami, ka privatizēja slimnīcu. Manuprāt, ir tādas lietas, par ko valstij un pašvaldībai jāiestājas. Neteiktu, ka valsti ir maz līdzekļu, bet lai tos pareizi izlietotu, ir vajadzīgi gudri cilvēki. Esmu apmeklējusi valsts un pašvaldību institūcijas ārzemēs, un secinājusi - tur cilvēki strādā priekš cilvēka, bet mēs no cilvēka gribam tikai ņemt, nevis dot. Ja pie mums būtu labi, cilvēki projām nedotos. Cilvēks no labas vietas projām neiet.

Toreiz un tagad

Pirms 5 gadiem

Tagad dzīvo novadā

“.... Par Balvu pagasta jauno pārvaldnieku kļuvis bijušais pagasta padomes priekšsēdētājas vietnieks Andris Ķerāns. Līdz augustam, kad pagasta pārvalde uzsāks darbu, viņš pilda Balvu pagasta izpilddirektora pienākumus. Runājot par to, kas pašlaik notiek pagasta pārvaldes izveidošanas jomā, Andris atzīst, ka darba ir ļoti daudz. Tas saistīts ar dokumentu un citu tehnisku lietu sakārtošanu pārejai uz novadu....” (“Pagasta pārvaldnieks”)

Balvu pagasta pārvaldnieks joprojām ir ANDRIS ĶERĀNS un viņa rūpes ir, lai pagasts pildītu pašvaldībai uzticētās funkcijas. “Darām ikdienišķos darbus, uzturam ceļus, strādājam ar iedzīvotājiem, sniedzot viņiem nepieciešamos pakalpojumus,” saka pārvaldnieks. Viņš stāsta, ka pagasta pārvaldes ēkai siltina pamatus, bet uz ēkas ārsienu siltināšanu, lai tā iegūtu jaunu, vizuāli pievilcīgu izskatu, vēl jāpagaida, jo trūkst līdzekļu. “Cik naudas ir, tik arī darām,” viņš saka. Jautāts par vēl kādām jaunām, acīm pamanāmām izmaiņām pagasta sejā, pārvaldnieks pagaidām tās nevēlas afišēt. Ja būs, tad iedzīvotāji pamanīs, bet priekšlaikus par to runāt ir lieki. Pārvaldnieka rūpes joprojām ir pašvaldības ceļi, kuru kopgarums ir 35,5 kilometri. Savulaik prāvu daļu no novadiem paredzētās apvienošanās naudas pagasts iztērējis ceļu, caurteku remontam. Taču ikdienas uzturēšanas darbi arī nemaksā lēti. “Daudzi saka: šogad bija laba ziema, ceļu tīrīšanai domāto naudu varēja ietaupīt. Nekā! Mūsu pagastā šī ziema izmaksāja dārgāk, jo ceļus intensīvi greiderējām. Un vienu reizi nogreiderēt visus pašvaldības ceļus izmaksā tikpat, cik visu ziemu tos tīrīt,” apgalvo pārvaldnieks. Viņš uzskata, ka ceļu tīkls pagastā ir normāls, lai zemnieki varētu tikt pie saviem tīrumiem, iedzīvotāji līdz ciemiem. Protams, uz

Pagasta saimnieks. Andris Ķerāns ir saimnieks piepilsētas pagastā, kur dzīvei ir gan savi plusi, gan minusi.

katru privātmāju pašvaldība ceļu nevar izremontēt, par to jādoma saimniekiem pašiem, bet galvenie ceļi ir labā kārtībā. Pie laba, asfaltēta ceļa tikuši Verpuļevas iedzīvotāji. Tagad pagastam vēlreiz jāgaida sava kārta novada kopējā rindā, lai kādu no ceļiem tā pamatīgi izremontētu. Pagasta iedzīvotājiem ir nodrošināta arī ūdensapgāde, ir ierīkots jauns ūdensvads. Maksa, iespējams, ir nedaudz augstāka, bet jāreķinās ar to, ka labiekārtošanā ieguldītā nauda jāsaņem atpakaļ. Nostiprinājušās šajos gados arī zemnieku saimniecības, uzņēmumi, kas dod darbu gan vietējiem iedzīvotājiem, gan pilsētniekiem. Viens no tādiem ir SIA “Balvi Flora”, kas nodarbojas ar kūdras ieguvī.

Pirms 15 gadiem

Iedzīvotājiem patīk pasākumi savā pulciņā

“...Interesantas tikšanās katra mēneša pēdējā svētdienā klubā ir sievietēm, kas dalās pieredzē par rokdarbiem un dzīvi, līdz ņemot bērnus, kuri ne vien var iepazīties ar pieaugušo dzīvi, bet arī pēc tikšanās padiskot...., bet visvairāk lasītā grāmata Balvu pagasta bibliotēkā ir Margarītas Stradiņas “Atņemta dzimtene”, kura ir tik daudz reižu pārlasīta, ka pamazām sāk izkrist lapas....” (“Plauktos žurnāli nestāv, bet krievu grāmatas nelasa”)

AINA BISENICE joprojām ir Balvu pagasta kultūras darba organizatore un bibliotēkas vadītāja, katrā amatā uz nepilnu slodzi. Sarunā viņa pēkšņi atceras, vai tik šogad augusta sākumā arī pašai nebūs kāda apaļa jubileja, kopš pabeigusi Kultūras koledžu specializācijā – svētku režisors. Par Balvu pagasta kultūras pasākumiem un bibliotēku viņa saka, - tie ir apmeklēti, lai arī blakus atrodas pilsēta, kas piedāvā bagātīgu kultūras pasākumu klāstu un lasītājiem ir iespēja apmeklēt arī pilsētas bibliotēku. “Nupat bija pasākums “Dziesma vasarai”, kurā piedalījās vokālie ansambļi. Bija pagasta Bērņības svētki. Lai arī mazo gaviļnieku nebija daudz, tomēr pasākums bija jauks. Katru gadu pagastā notiek pasākums vecākās paaudzes cilvēkiem. Tradicionāli tā bijusi pensionāru balle, bet šoreiz viņi izvēlējās braukt atpūtā, apskatīties, kā dzīvo, saimnieko un atpūšas citur. Viņu vēlmi respektējam. Rudenī, novembrī, aprītēs 50 gadi bijušajai padomju saimniecībai “Bolupe”. Bijušie saimniecības strādnieki, speciālisti, kuru pagastā vēl ir ne mazums, vēlas satīties, parunāties, atcerēties pagājušos laikus. Sāksim viņus apzināt un pamazām gatavoties šim pasākumam. Tie ir pasākumi, par kuriem mūsu cilvēkiem ir interese un kuru iniciatori un dalībnieki ir viņi paši,” pastāsta kultūras darba organizatore. Pagastā ir četri mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi. Piemēram, floristikas

Kā koka saknes. Kultūras darbinieces darbs ir daudzveidīgs un savijies kā koka saknes.

pulciņa vadītājas darbs netiek apmaksāts, taču sievas nāk uz nodarbībām un kopīgi ar pulciņa vadītāju Laimu Garozu dalās savstarpējā pieredzē. Ar gadiem mazāk paliek pagasta bibliotēkas apmeklētāju, jo mazāk paliek iedzīvotāju, cilvēku ikdienā ienāk datori. Vecākiem cilvēkiem ar gadiem kļūst sliktāka redze. Tomēr ir lasītāji, kuri uz bibliotēku brauc pat no pilsētas, jo uzskata, ka pagastā ir labs grāmatu fonds. Ir lasītāji, kuri pieprasa nozaru literatūru, jo tā ir vērtīga, izziņoša, izsmēloša. Tomēr lielākā daļa lasītāju izvēlas ārzemju literatūru - romantiskas, vēsturiskas grāmatas. Kādu vienu, lasītāju iecienītāko grāmatu, Aina nosaukt neņem. Katrā ziņā iecienīti ir arī bibliotēkā lasāmie žurnāli, jo abonēšana cilvēkiem izmaksā dārgi.

Balvu pagastā

Pirms 10 gadiem

Māja kopīga

„...Uzreiz aiz Balvu robežas, braucot uz Verpuļevu, dzīvo Maruta Logina ar dēliem Aigaru un Edgaru, bet meita Inga šovasar izdota pie vīra un tagad mīt Daugavpilī. Maruta labprāt izrāda plašo divstāvu māju, kas, kā pašai liekas, tā arī nekad netiks pabeigta. Māju sāka būvēt Marutas vīrs, lai būtu visai kuplajai saimei vieta, bet ... viņam māju pabeigt nebija lemts. Jānis gāja bojā avārijā. Maruta palika viena ar trim bērniem. Mājai vēl nebija pat jumta. Tālāk Maruta māju ir cēlusi viena kopā ar bērniem, - palīdzību neatteikuši arī radi. Vai kādreiz tā būs pabeigta? Maruta saka: “Ja jau bērniem nevajadzēs, tad mazbērni gan varēs sabraukt, un visiem vietas pietiks!...” (“Sieviete ceļ māju mazbērniem”)

Diemžēl liktenis nav bijis labvēlīgs arī mājas saimniecei un trīs bērnu mātei Marutai Loginai, atvēlot viņai pārāk īsu laiku starp saviem mīļajiem. Ilgāku laiku simpātiskā sieviete nebija sastopama vienā no Balvu tirgotavām, kur strādāja par pārdevēju. Ļauna slimība viņu aizsauca mūžības ceļos. Tiekoties dēls Aigars saka: “Svētdien, 13.jūlijā, būs divi gadi, kopš mamma nomira.” Viņš pastāsta, ka arī māsa Inga ar ģimeni ir pametusi Latviju, aizbraucot strādāt uz ārzemēm. Māsa strādāja par bērnudārza audzinātāju, bet ģimene, kurā auga divas meitas, nespēja izdzīvot ar naudu, ko nopelnīja Latvijā, tādēļ bija spiesta dzimteni atstāt. Aigars ar brāli Edgaru palikuši šeit pat. Aigars ir izveidojis savu uzņēmumu SIA “Dantruck 11”. Uzņēmums remontē ceļus, tirgo smilti, melnzemi, rok diķus, iznomā tehniku, remontē mašīnas. Uzņēmumā strādā 7-8 cilvēki, arī Aigara brālis Edgars. Uzņēmums izstrādā karjeru, kas atrodas netālu no Vējavas, tirgojot smilti un granti, un maksājot lielu dabas resursu nodokli, - kā piebilst Aigars. SIA “Dantruck11” iznomā arī tehniku, darbojoties kā apakšuzņēmējs dažādos būvniecības objektos Latvijā, tostarp arī robežkontroles punkta izbūvē Vientuļos. Uzņēmēji, kas vinnē lielos iepirkumos, Aigaru pazīst no sadarbības citos projektos un piedāvā darbu kā apakšuzņēmējam. Aigars neslēpj, ka nodarboties ar uzņēmējdarbību Latvijā ir smagi un sarežģīti. Doku-

“**“Bebriņu” karjerā.** Aigaru Loginu satikām “Bebriņu” karjerā, kur viņš strādāja ar ekskavatoru. “Strādnieks nodzēra tiesības, braucot ar vieglo automašīnu, tagad strādāju viņa vietā. Atrast normālu iekrāvēja operatoru nav nemaz tik viegli,” viņš saka.

mentu kārtošana vien, saistībā ar zemes iegādi un karjera ierīkošanu, ilgusi trīs gadus, smags ir arī nodokļu slogs. “Varbūt arī pašam kādu dienu nāksies savākt mantas un doties pelnā uz ārzemēm,” spriež uzņēmējs un gados jaunais vīrietis, kura ģimenē aug bērns. Aigars ar savu ģimeni dzīvo pilsētas dzīvoklī, bet Verpuļevas mājā – brālis ar draudzeni. “Es no ģimenes vienmēr esmu turējies nedaudz savrup, taču mēs ar brāli un māsu viens ar otru neko nedalām. Māja ir visiem kopīga, kurš grib, tas arī tur dzīvo. Arī es uz turieni aizbraucu gandrīz katru vakaru, jo dārzā tāpat kaut kas ir iesēts, iestādīts, aug ogu krūmi. Mājas celtniecība ir pabeigta. Protams, māja varbūt neatbilst eirostandartiem, bet dzīvot var,” secina Aigars.

Pirms 5 gadiem

Iestādi kartupeļus un puķes!

“... Tik daudz puķu kā pie Līvijas Piļkas, šķiet, ir reti kuram sava īpašuma saimniekam. Līvijai patik izdomāt, kā izskatīsies viena vai otra puķu dobe, ko sēs vai stādīs nākamgad....” (“Visapkārt puķu valstība”)

Iebraucot lauku mājas pagalmā, kur saimnieko LĪVIJA PIĻKA, redzams, puķes šeit joprojām mīl un stāda. To ir daudz, sevišķi izceļas karaliskās lilijas, kuras aug piemājas dārzā vairākās vietās un priecē ar krāsu dažādību. Saimniece uzreiz gan saka, ka šovasar puķu ir krietni vien mazāk kā iepriekšējos gados, arī pērn. Pie vainas galvenokārt divas lietas. Tā viena lieta ir šī gada *jocīgā* ziema un vasara, kas puķēm sajaukusi prātu. Citugad jūlija sākumā ziedu piemājas dārzā bijis daudz vairāk, bet šogad puķes it kā baidās pārsteigties: ja nu atkal kļūst auksts un drēgns... Bet tā otra lieta ir, ka lielu daļu sīpolpuķu apēdušas ūdensžurkas, kuru ir pa pilnam, jo mājas tuvumā ir pietiekami mitru vietu. “Esmu lasījusi, ka viena žurka ziemei savāc spaini puķu sīpolu - neaiztiek vienīgi narcises, jo tās ir rūgtas. Neticēju, bet pagaršoju: taisnība,” saka Līvija. Ja žurkas sīpolpuķes nebūtu iznīcinājušas, to būtu tik daudz, ka dārzā vietas pietrūktu. Tādēļ Līvija puķes pārgrupē un pārstāda, savācot vienkopus izturīgākās, un ne tikai lilijas. Kad mamma vēl bija dzīva, savulaik viņa meitai teica: “Ko tu ņemies ar tām puķēm, būtu labāk runkuļus iesējusi!” Kad mamma jau bija ļoti slima, Līvija viņu veda no vienas puķu dobes pie otras un rādīja ziedus, nesa tos istabā, kad mamma jau nevarēja piecelties no gultas. Tad mamma Līvijai teica: “Kad es nomiršu, iestādi tikai

Pie liliju dobes. Stāvot pie puķu dobes, Līvija saka: “Ar ciemiņiem nekad neko nevar zināt, tie atbrauc, kad puķes vēl nav uzziedējušas, vai ir jau pārziedējušas.”

kartupeļus un puķes! “Tagad aprūpējams kļuvis tēvs, viņš spēj pārvietoties tikai istabā. Līvija pilda mammas novēlējumu - puķes audzē joprojām, stāda arī kartupeļus un citus dārzeņus, bet lielākoties tos izdala bērniem un mazbērniem (viņai ir trīs dēli), radiem. Puķes viņa ved uz kapiņiem. “Vakar vakarā braucu uz kapiem, un šajā grēdā vēl nebija nekā. Šodien eju dārzā, skatos, tur jau ritā pumpurs būs vaļā. Lilijas veras vaļā naktī,” viņa saka.

Pirms 5 gadiem

Klusībā sapņo par lauksaimnieka profesiju

Uz Ankāras fona. Artis uz Turcijas galvaspilsētas Ankāras fona.

“.... Balvu pagastā ir daudz aktīvu, gudru un talantīgu jauniešu, un viens no tādiem ir Artis Zaharāns. Rudenī Artis uzsāks mācības Balvu ģimnāzijas 12.klasē, bet pagaidām palīdz vecākiem lauku saimniecībā. Pavisam nesen jauniets nopietni aizrāvēis ar teātri, darbojas Balvu tautas teātra studijā. Artis atzīst, ka labprāt arī pasportotu biežāk, tomēr laiks jāatvēl vēl vienam hobijsam - muzicēšanai Balvu Mūzikas skolas pūtēju orķestrī, kur viņš spēlē sitamos instrumentus..... “ (“Sit bungas un spēlē teātri”)

Tagad Artis Zaharāns mācās Latvijas Kultūras akadēmijā mācību programmā Starpkultūru sakari (Latvija- Turcija) un ir pabeidzis 3.kursu. Kāpēc Artis izvēlējies studēt programmā, kas saistīta ar Turciju? “Pirms tam kā Eiropas jauniešu kustības brīvprātīgais strādāju Turcijā. Kad atgriezos Latvijā, Kultūras akadēmijā uzņēma tieši tādā programmā. Studijas ir saistītas ar mākslu, mūziku, kultūru, Turcijas vēsturi. Pēc augstskolas beigšanas ir iespēja strādāt dažādās jomās. Šajā programmā man vēl jāstudē vienu gadu,” stāsta Artis. Pērn ERASMUS studentu apmaiņas programmā viņš atkal pabijis Turcijā. Arī no studijām brīvajā laikā dzīve ir interesanta. Artis dzied Kultūras akadēmijas jauktajā kori “Sōla”, ko vada diriģents Kaspars Ādamsons. Kopā ar kori viņš piedalīsies divos pasaules koru olimpiādes koncertos, kas notiek Rīgā. Kopā ar koriem “Maska”, “Kamēr”, “Balsis” un valsts akadēmisko kori “Latvija” dziedās Ģertrūdes baznīcā, ko tiešraidē varēs noskatīties TV, bet “Arēnā Rīga”, kur notiks olimpiādes zvaigžņu komandas koncerts, uzstāsies kopā ar grupu “Instrumenti”.

Artis atzīst, ka vēl kluss viņa sapnis ir iegūt lauksaimnieka izglītību, jo viņš ir dzimis un audzis laukos, arī vecāki joprojām dzīvo Balvu pagastā.

Pirms 10 gadiem

Zirgu nomaina pret traktoru

Kopā ar privātipašuma sargu. Izmantojot vecus svārkus, bikses un zābakus, Valdis izveidojis viru, kurš garāmbraucējiem atgādina, ka te ir privātipašums, gadījumā, ja viņi sadomā atvērt vārtus un *pa taisno* braukt pie ezera.

“.... Valdis Logins Balvu pagasta “Salmaņu” mājā ir visbagātākais. Te no astoņiem dzīvokļiem, kas atrodas vienā garā mājā, viņš ir vienīgais, kam ir saimniecība, un kam ir arī zirgs. Zirdziņš noder, gan apstrādājot savu dārzu, gan dodoties palīgā kaimiņiem. Diemžēl mūsdienās cilvēkiem liekas, ka jāmaksā vienīgi par to darbu, ko paveic ar tehniku. Sak, kāpēc maksāt zirgam- tam jau degvielu nevajag!....” (“Zirgs nav traktors”)

Valdis Logins joprojām dzīvo garajā mājā aiz bijušā gaļas kombināta un saimnieko savā piemājas saimniecībā. Zirgu gan viņš ir nomainījis pret traktoru. “Zirgs kļuva švaks ar kājām. Neko darīt, no lopiņa nācās atvadīties. Tagad saimniecības darbus strādāju ar traktoru, kas nav neko labāks par veco zirgu - arī vecs, jo ir savākts no *hlomiem*,” stāstīja Valdis, kurš uz brīdi bija pārtraucis sienu ārdīšanu. Piemājas saimniecība viņam nav liela, bet savi 10 hektāri tomēr būs. Trūcīgais nav, - vērtē amatpersonas, un iztikšanu atstāj paša ziņā. Labību Valdis nesēj, jo gaudus izdevīgāk nopirkt no zemniekiem, kuri ar to nodarbojas. Saimniecībā tur divas govīs un divus bullēnus, tā sakot, lai pašiem sava ekoloģiski tīra produkcija un kādu eiro arī var nopelnīt. Iegūto pienu un krējumu izmanto arī kā barteri darījumos. Algotu darbu Valdis nestrādā sen, kādreiz gan strādāja, bet tagad nav kur strādāt, un arī gadi nav tie spriganie. “Ja piedāvā darbu par zemu atalgojumu, tad rezultātā vēl palieku minusos. Ko man tas dod?” jautā vīrietis. Tagad Valdis gaida, kad sāks pieņemt ogas, bet, ja cena par kilogramu būs zema, tad: na... vajag! “Ja divās stundās var salasīt divus spaiņus un cena ir normāla, kā, piemēram, aizpērn, tad gan ir vērts!” spriež vīrietis, kuram kopā ar civilsievu jādomā, kā izdzīvot un iztikēt.

Lūgums palīdzēt

Nekad vairs neskanēs: “Čau, tēti! Kā tev iet?”

Jūnija beigās saņēmām palīgā saucieni no balvenieša Daiņa Reinfelds, kurš aicināja atsaukties visus labas gribas cilvēkus, lai ziedotu līdzekļus dēla mirstīgo atlieku pārvešanai no ASV. Pavisam drīz – 20.jūlijā – apritēs mēnesis, kopš Kaspars vairs nav, bet tuvinieki joprojām viņu nevar guldīt dzimtās zemes smiltājā.

Kaspars tētis Dainis stāsta, ka dēls aizbrauca no Balviem pirms gandrīz desmit gadiem - tas notika pāris mēnešus pēc Kaspars mammas nāves. “Decembrī būtu deviņi gadi, kopš Kaspars aizbrauca dzīvot un strādāt uz Angliju. Tagad zinu tikai vienu - viņš nekad vairs man nepiezvanis un nepateiks vienmēr tik ierasto: čau, tēti! Kā tev iet? Ko dari? Un mūsu saruna nekad vairs nebeigsies ar vienmēr no sirds teikto: “Nu turies, tēt!” asarām acis stāsta Dainis.

Ziņa par Kaspars nāvi nāca kā zibens spēriens no skaidrām debesīm. Jūnija beigās Dainis saņēma vēstuli no ASV vēstniecības Latvijā, kurā bija rakstīts, ka Kaspars atrodas Ņūdžersijas štata Tetronas pilsētas slimnīcā. Plašākas informācijas par to, kas un kā notika, nebija. Dainis tūlīt pat sazinājās ar savu mazmeitu Anglijā, viņa savukārt mēģināja sazvānīt slimnīcu, kurā atradās Kaspars. Kā izrādās, ārstniecības iestādē Kaspars nokļuva 19.jūnijā, bet dienu vēlāk viņš nomira. Joprojām jautājumu par 37 gadus vecā vīrieša nāvi un apstākļiem, kā viss notika, ir vairāk nekā atbilžu. Vairāk informācijas tuvinieki uzzinās tikai pēc medicīnas ekspertīzes.

Tagad Dainis teic: “Parasti pēc šādām

tragēdijām cilvēki stāsta, ka bijusi priekšnojauta, ka varētu notikt kaut kas slikts. Man nekā tāda nebija. Vienīgi joprojām nespēju pārdzīvot, ka nepacēlu klausuli, kad Kaspars man zvānīja no Amerikas. Starp abām valstīm ir liela laika starpība, iespējams, gulēju, kad atskanēja dēla zvans. Mēs tā arī neparunājām... Līdz kādā dienā piezvanīja mazmeita un pateica: Kaspars vairs nav...”

Pārdzīvojuši milzīgo šoku par notikušo, Kaspars tētis ar meitu mēģināja noskaidrot, kā jaunā vīrieša mirstīgās atliekas nogādāt mājās. Izrādījās, ka bez lieliem finansiāliem līdzekļiem tas nemaz nav iespējams, tādēļ viņi aicināja cilvēkus palīdzēt. “Paldies visiem, kuri atsaucās un nepalika vienaldzīgi. Kā mums paskaidroja konsulatā Rīgā, lai Kaspars atgādāšana uz Latviju vispār būtu iespējama, jāsavāc pietiekami liela summa. Protams, ka mums nav tik daudz līdzekļu, lai paši saviem spēkiem to varētu izdarīt, tādēļ lūdzam cilvēku palīdzību. Daļu naudas aizņemamies. Pavisam nesen uz Ameriku pārskaitījām vajadzīgo summu un tagad gaidām, kad mums atsūtīs urnu ar Kaspars pelniem,” stāsta Dainis, un viņa acis uz mirkli atkal kļūst mirklās.

Vēstniecības darbinieki skaidrojuši, ka mirstīgo atlieku transportēšana no ASV uz Latviju aizņems vismaz 2-3 nedēļas, jo no Ņūdžersijas uz Latviju nemaz nav tiešās aviolīnijas, tāpēc urna ar pelniem uz dzimtajiem Balviem ceļos no Amerikas caur Londonu uz Latviju.

Dainis stāsta, ka vieta dēlam kapos jau ir:

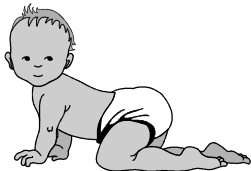
Cik grūti pierast un pateikt: viņš bija... “Kaspars bija ļoti izpalīdzīgs, sirsnīgs, jautrs. Jā, varbūt mazliet steidzīgs, bet tādi viņi tagad ir gandrīz visi,” raksturojot dēlu, teic viņa tētis. Skatoties fotogrāfiju albumu, Dainis atminas laikus, kad viņi abi kopā remontēja mašīnas, dzīvoklī līmēja tapetes un darīja daudzas citas lietas... Tagad tas viss paliks vien Kaspars tuvinieku, radu, draugu un paziņu atmiņās. “Ir ļoti skumji un grūti apzināties, ka viņa vairs nav. Un tikpat grūti ir pateikt: Kaspars bija...,” teic Dainis.

“Viņš atdusēsies savulaik man paredzētajā vietā, blakus savai mammai Rozu kapos. Tagad nākas skumji ironizēt, ka pašam būs jāguļ pļavā. Vai kādreiz būtu iedomājies, ka nāksies apglabāt savu dēlu? Laikam gan, ka nē.... Un to es nenovēlu nevienam.”

Tēvs Dainis un māsa Kristīne lūdz palīdzēt ar ziedojumiem mirušā KASPARA REINFELDA mirstīgo atlieku pārvešanai no Amerikas. Viņi būs neizsakāmi pateicīgi par katru saziēdoto eiro. Konta Nr. LV45UNLA0050022187530, p.k. 071146-11961 (Dainis Reinfelds).

Jūnijā

Reģistrēti jaundzimušie

RUGĀJU NOVADĀ
Rugāju pagastā
Keita Jegorčenko (dzimusi 5.jūnijā)

Lazdukalna pagastā
Estere Spīča (dzimusi 7.jūnijā)
Ramina Ķevere (dzimusi 18.jūnijā)

VIĻAKAS NOVADĀ
Viļakas pilsētā
Anete Rēdmane (dzimusi 23.jūnijā)

BALVU NOVADĀ
Eliza Elizabete Baikova (dzimusi 8.maijā)
Amanda Boroņenko (dzimusi 16.jūnijā)
Enija Buža (dzimusi 9.jūnijā)
Oskars Griestiņš (dzimis 4.jūnijā)
Sanita Krasovska (dzimusi 15.jūnijā)
Alisa Lapina (dzimusi 9.jūnijā)
Gabriela Putniņa (dzimusi 18.jūnijā)
Ralfs Rundzāns (dzimis 19.jūnijā)
Rihards Sockis (dzimis 21.maijā)
Patrīcija Vizule (dzimusi 26.jūnijā)
Mārtiņš Zeps (dzimis 21.jūnijā)

Reģistrētas laulības

Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļā
Ivanna Telegija un Aleksandrs Vasiļjevs
Astrīda Logina un Aleksejs Osipovs
Biruta Belka un Edmunds Čakāns
Ilze Petrova un Edgars Štekels
Klinta Sekača un Aleksejs Jegorovs
Tatjana Trahnova un Ivans Prusakovs
Inese Ivanova unVoldemārs Locāns

Silvija Brezovska un Vladimirs Ivanovs
Linda Korlaša un Roberts Gruziņš
Līga Ločmele un Ivārs Gusts

Bērzu katoļu baznīcā
Elīna Okuņeva un Kaspars Ančs
Evita Anckina un Monvīds Zvejnieks

Reģistrēti mirušie

BALTINAVAS NOVADĀ
Jevgēnija Medne (1936.g.)
Lucija Ločmele (1937.g.)

RUGĀJU NOVADĀ
Rugāju pagastā
Anna Grinberga (1928.g.)

Lazdukalna pagastā
Valentīna Kveska (1937. g.)
Benedikts Tučs (1938.g.)
Einārs Andris Tūmiņš (1963.g.)

VIĻAKAS NOVADĀ
Medņevas pagastā
Konstancija Slišāne (1930.g.)
Aloizs Kaimiņš (1930.g.)

Susāju pagastā
Staņislavs Kokorevičs (1945.g.)
Ausma Šaicāne (1935.g.)

Šķilbēnu pagastā
Nadežda Cibule (1956.g.)
Zoja Gusakova (1956.g.)

BALVU NOVADĀ
Balvu pagastā
Natālija Fedotova (1967.g.)

Bērzkalknes pagastā
Kārlis Upītis (1952.g.)

Kubulu pagastā
Kristaps Bērsone (1986.g.)
Mirdza Kravale (1949.g.)
Neons Mačs (1936.g.)
Aleksandrs Nikolajevs (1932.g.)
Aina Trupovniece (1964.g.)

Tilžas pagastā
Ināra Melne (1941.g.)

Vectilžas pagastā
Lienīte Ločmele (1998.g.)
Vladimirs Trahnovs (1950.g.)

Balvu pilsētā
Lūcija Bratuškina (1953.g.)
Tatjana Karpova (1940.g.)
Antonina Oplucāne (1938.g.)
Daina Resne (1929.g.)
Ārija Ubaga (1945.g.)
Vasilis Verjanovs (1928.g.)
Aleksandrs Višņakovs (1944.g.)
Genādijs Zaharovs (1954.g.)
Anna Zāģere (1923.g.)
Alberts Garais (1935.g.)
Antoņina Struce (1925.g.)
Jānis Dūviņš (1945.g.)

Futbols

Aizvada “Balvi OPEN CUP” futbola turnīru

8. un 9.jūlijā notika Balvu Sporta centra rīkotais divu dienu futbola turnīrs “Balvi OPEN CUP”. Tajā par godalgotām vietām cīnījās sešpadsmit Latvijas zēnu komandas.

Sacensībās, kas notika Balvu pilsētas stadionā, par uzvarām cīnījās sešas 2001.-2002. gadā dzimušo zēnu komandas.

2005.-2006. gadā dzimušo zēnu grupā 1.vietu turnīrā izcīnīja Rēzeknes FA, 2.vietā ierindojās FK Auda, bet Balvu Sporta centra spēlētāji desmit komandu konkurencē ierindojās 3.vietā, kurā par labāko spēlētāju atzina Regnāru Gaiduku. Šajā grupā par labāko aizsargu atzina Kristeru Zelču no Balvu SC komandas.

2005.-2006. gadā dzimušo zēnu grupā labākie bija Balvu Sporta centra futbolisti. Viņi ieguva 1. vietu. Par komandas labāko spēlētāju atzina Danielu Saliņu. Otrajā vietā ierindojās TFK Rēzekne, 3. vietā FK Auda. Turnīrā noteica labāko aizsargu, šis gods ir Rihardam Kacēnam no Balvu komandas.

Ierindojās 3.vietā. Komandas treneris Andris Bačuks par sasniegumiem ir gandarīts.

Viļakas veterāni izcīna 3.vietu

Viļakas novada futbola komanda piedalījās Latvijas Sporta veterānu savienības 51. Sporta spēlēs, kas 28.-29. jūnijā notika Zemgales Olimpiskajā centrā Jelgavā.

Viļakas novada komanda minifutbolu spēlēja vecuma grupā kungi 35+. Kopumā šajā vecuma grupā bija pieteikušās septiņas komandas.

Viļakas novada komandu ielozēja “B” apakšgrupā kopā ar Jūrmalas pilsētas, Olaines novada un Balvu novada komandām. Otrajā “A” apakšgrupā ielozēja trīs komandas – Jēkabpils pilsēta, Saldus novads un Daugavpils pilsēta. “B” apakšgrupā bija šādi rezultāti: Viļaka – Balvi (3:1); Jūrmala – Olaine (6:0); Viļaka – Jūrmala (0:2); Balvi – Olaine (1:1); Jūrmala – Balvi (4:0) un Viļaka – Olaine (3:0). Jāpiebilst, ka Olaines komanda izstājās no tālākās cīņas, jo citā vecuma grupā (kungi 50+) negaidīti saņima, un kā vēlāk izrādījās – mira, viens no Olaines novada futbolistiem. Pēc šī atgadījuma Olaines novads vairs neturpināja LSVS 51. sporta spēles minifutbolā nevienā no vecuma grupām. “A” apakšgrupā bija šādi rezultāti: Jēkabpils – Saldus (0:5); Jēkabpils – Daugavpils (1:2); Daugavpils – Saldus (2:0). No katras apakšgrupas divas labākās komandas (1. un 2. vietas) otrajā dienā spēlēja tā saucamo “krustu” (“A” apakšgrupas 1.vieta ar “B” apakšgrupas 2.vietu, un otrādi). “A” apakšgrupā 1. vietu izcīnīja Daugavpils pilsēta, 2. vietu Saldus novads. “B” apakšgrupā 1. vietu izcīnīja Jūrmalas pilsēta, 2. vietu Viļakas novads. Otrajā dienā (pusfinālos) pirmajā spēlē savā starpā tikās Daugavpils pilsēta un Viļakas novads. Uz otra laukuma (pusfinālā) tikās Jūrmalas pilsēta – Saldus novads.

Viļakas futbola komanda - trešās vietas ieguvēja. Otrajā rindā no kreisās I.Kļaviņš, D.Fedorenko, A.Janalijs, A.Šaicāns, M.Milaknis. Pirmajā rindā no kreisās A.Logins, E.Velķers, O.Ivanovs, V.Kuzmins, R.Šaicāns.

Pusfinālu rezultāti:

Daugavpils – Viļaka (1:8); Jūrmala – Saldus (10:0).
Finālā par 1. un 2.vietu tikās
Daugavpils – Jūrmala un par 3.vietu Viļaka – Saldus.

Fināla rezultāti:

Jūrmala – Daugavpils (1:0); Viļaka – Saldus (2:0).

Vietu sadalījums:

1. vieta Jūrmalas pilsēta
2. vieta Daugavpils pilsēta
3. vieta Viļakas novads
4. vieta Saldus novads
5. vieta Balvu novads
6. vieta Olaines novads
7. vieta Jēkabpils pilsēta

Īsumā

Cīnās Igaunijā

Foto - no personīgā arhīva

No 11. līdz 13. jūlijam Balvu Sporta skolas audzēkņi piedalījās starptautiskā svarcelšanas turnīrā Igaunijā “Albu kauss 2014”, kas notika jau divpadsmito reizi. Sacensībās sportistus vērtēja pēc Sinklera punktu tabulām (uzrādītais rezultāts pret personīgo svaru). Balvu sportisti uzrādīja labus rezultātus. U13 grupā 2. vietu un kausu izcīnīja Ralfs Boldāns, 4. vietu Kristofers Boldāns, 6. vietu Mairis Zeps. U15 grupā 6. vieta Raivim Dupužam, U20 grupā 4. vieta Artūram Berezovam.

Domā par Rubeņu jauno paaudzi

7.jūnijā Bērzkaines pagasta Rubeņu ciemā svingīgi atklāja sporta aktivitāšu vietu. Tagad jaunieši un bērni varēs izmantot minifutbola laukumu un basketbola grozu. Smilšu volejbola laukums jau ierīkots agrāk.

Iniciatīva par šāda laukuma izveidi nāca no Rubeņu ciema jauniešiem, kuri atklāšanā ieradās kuplā pulkā. Daudz darba pie laukuma ierīkošanas ielicis Ēvalds Garjānis. Vēl futbola vārtiem vajadzīgi tikli, bet tas netraucē spēlēt jau tagad. Pasākumā ieradās Bērzkaines pagasta pārvaldes vadītājs Jānis Roginskis un Balvu novada pašvaldības izpilddirektore Inta Kaļva, kura puda prieku, ka arī mazā pagastā ir atsaucīgi bērni un jaunieši, kuru vēlmēs ieklausās pagasta vadība un realizē ieceres. Viņa vēlēja trenēties un braukt uz lielākām sacensībām novadā, jo nereti pierādījis, ka tieši lauku bērni ir tie stiprākie un izturīgākie. Savukārt Jānis Roginskis jauniešiem dāvināja basketbola un futbola bumbas, vēlēja veiksmi un sportiskus panākumus. Turpmāko vēlmju īstenošanai gaisā palaida krāsainas gaismu laternas. Rubeņos vēl plāno izveidot estrādi un ierīkot vingrošanas stienus.

Futbolā Balvi pārspēj Gulbeni

13.jūlijā Balvu pilsētas stadionā notika Latvijas čempionāta otrās līgas spēle futbolā. Balvu komanda ar 5:1 pārspēja Gulbenes futbolistus. Šobrīd Balvu komanda astoņu komandu konkurencē ir ceturtajā vietā. Nākamā spēle notiks 19. jūlijā Viesītē.

Reklāma

Balvu novada domē

10.jūlija sēdes lēmumi

Būs jauna pamatprogramma

Deputāti nolēma izdarīt grozījumus Balvu Valsts ģimnāzijas nolikumā, kas paredz jaunas pamatprogrammas ieviešanu - pamatizglītības otrā posma (7.-9.klases) matemātikas, dabaszinātņu un tehnikas virziena izglītības programmu.

Atļauj savienot amatus

Atļāva Rutai Cibulei savienot Balvu Centrālās bibliotēkas direktores amatu ar Valsts Kultūrkapitāla fonda tradicionālās kultūras nozares ekspertu komisijas priekšsēdētājas amatu un ar Kultūrkapitāla fonda Padomes pārstāvja amatu.

Pagarina zemes nomas līgumus

Deputāti neiebildā pagarināt zemes nomas līgumus: ar Aelitu Dimitrijevu par zemes vienības iznomāšanu 0,0678 ha platībā Balvu pagastā uz 12 gadiem; ar Kasparu Buliņu par zemes vienības iznomāšanu 1049 m² platībā Balvu pilsētā, Ceļinieku ielā 22 uz 12 gadiem; ar Zentu Vizuli par zemes vienības iznomāšanu 0,08 ha platībā Balvu pagastā uz 25 gadiem.

Sadala īpašumu

Atļāva atdalīt no nekustamā īpašuma “Kadiķiši” Vectilžas pagastā zemes vienību 10,3 ha platībā. Atdalītajai zemes vienībai piešķir nosaukumu “Kadiķiši 1”, lietošanas mērķis - zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir mežsaimniecība.

Apstiprina zemes ierīcības projektus

Atdalīja no nekustamā īpašuma “Jaunpriedes” Krišjāņu pagastā vienu zemes vienību un jaunizveidotajai zemes vienībai atstāja nosaukumu “Jaunpriedes”. Tāpat atdalīja no nekustamā īpašuma “Radiņi” Tilžas pagastā vienu zemes vienību un jaunizveidotajai zemes vienībai piešķir nosaukumu “Radiņi 1”. Atdalīja arī no nekustamā īpašuma “Tijas” Kubulu pagastā divas zemes vienības: zemes vienībai ar platību 2,6 ha piešķir nosaukumu “Loginovi”, bet zemes vienībai ar platību 1,5 ha piešķir nosaukumu “B laukums”.

Apstiprina mācību maksu

Apstiprināja Balvu Mūzikas skolas mācību maksu EUR 7 mēnesī (bija – EUR 7,11). Tāpat apstiprināja Latgales jauno pianistu konkursa dalības maksu - EUR 8.

Apstiprina izsoles rezultātu

Apstiprināja nekustamā īpašuma “Lībiešu mājas” Viksnas pagastā, kas sastāv no zemes gabala – starpgabala ar kopējo platību 6,24 ha - izsoles rezultātus, nosakot par uzvarētāju Andri Sekaci, kurš iegādājās augstāk minēto nekustamo īpašumu par izsolē nosolīto augstāko cenu EUR 8150.

Meklējam atbildi

Iedzīvotāji uztraucas par jaunā jumta kvalitāti

Redakcijā ar satraukuma pilnu vēstuli griezās daudzdzīvokļu nama Bērzpils ielā 12 Balvos iedzīvotāji, kuri ar saviem parakstiem apliecināja, ka šopavasār ” renovētais mājas jumts tek ... 24(!) vietās.” “Kategoriski pieprasām divu nedēļu laikā skaidrojumu, kurš atbild par veiktā darba kvalitāti, kas un kad novērsīs renovācijas kļūdas,” teikts vēstulē.

Vēstuli redakcijai atnesa mājas iedzīvotāja, kura dzīvo nama 3.stāvā un kuru, kā atzina viņa pati, renovētā jumta kvalitāte tieši neskar - lietus ūdens dzīvokli netek, taču sievietē zināja stāstīt, ka jumts tek 24 vietās. “Pati pārliecinājusies neesmu, taču citi iedzīvotāji stāstīja, ka it kā naglas jumtā ir iesistas nepareizā leņķī, tādēļ palikušas šķirbas un pa tām ieplūst lietus ūdens. Kādam dzīvoklim, kurā nesen veikts remonts, mitrums sabojājis griestus. Ieradies avārijas dienesta speciālists un secinājis, ka jumts tiešām tek un nav labojams. Kas par to atbildēs? Kas notiks, ja firma vispār pazudīs? Mēs par jumta remontu maksājam savu naudu. Par to, ka mājai nepieciešams jauns jumts, lēmām mājas iedzīvotāju sapulcē, bet par to, kādu celtniecības firmu izvēlējas mājas apsaimniekotājs, neviens ar iedzīvotājiem nerunāja,” mājas iedzīvotāja puda gan savu, gan citu mājas iedzīvotāju viedokli.

Atbildot uz iedzīvotāju sūdzību, mājas apsaimniekotājs, pašvaldības aģentūras “San-Tex” direktors ULDIS SPRUDZĀNS paskaidroja: “Paldies mājas iedzīvotājiem, ka viņi sasparojās un veica maksājumus jumta nomaiņai. Lai nomaiņītu mājai Bērzpils ielā 12 jumtu, izsludinājām iepirkumu, kurā darba veikšanai pieteicās sešas firmas. Tiesības slēgt līgumu par jumta nomaiņu ieguva firma SIA “Latreko” no Rēzeknes. Pavasarī noslēdzām līgumu ar minēto firmu un jumta renovācija sākās, pabeidza to

Foto - J.Kisaranovs

Māja ar renovēto jumtu. Šopavasār celtnieki no Rēzeknes renovēja jumtu mājai Bērzpils ielā 12, Balvos. Firma uzvarēja iepirkumā par jumta renovāciju, protams, piedāvājot zemāko cenu.

celtnieki jūnijā. Šifera jumta segums ir nomainīts ar šifera segumu, kura sastāvā nav azbesta. Naglas tur nav dzītas. Tagad ir citi celtniecības materiāli un cita tehnoloģija. Jumta segums pieskrūvēts ar garām skrūvēm, skrūvju vietās arī parādījās ūdens pilēšana, par ko informējām uzņēmēju. Viņi ieradies Balvos un defektus novērsīs, pielietojot papildus skrūvju pievilcējus. Avārijas dienesta speciālista atzinums, ka jumts it kā nav labojams, nav patiess. Viss ir labojams! Jumta renovācijas gaitu pārbaudīju arī pats un secināju, ka salīdzinoši ar citu jumtu renovāciju, šī jumta nomaiņa ir paveikta diezgan labi. Protams, ir lietas, ko ar aci uzreiz pamanīt nevar. Par jumta seguma izturību var spriest pēc ziemas, vasarā pēc - lietus. Labi, ka lietus lija un defekti atklājās, tos būs

iespējams laikus novērst. Arī šiferim jāiegulst savās vietās. Uzskatu, ka ažiotaža ir lielāka nekā skāde. Pie tam līgums paredz, ka atklātos defektus firmai jānovērš divu gadu laikā, pat defektus, kas atklāti līguma pēdējā dienā. Tādēļ satraukumam neredzu pamatu.”

Arī mājas vecākā SKAIDRĪTE MACĀNE apliecināja, ka firma atklātos defektus novērst neatsakās. Kādam piektā stāva dzīvokļa īpašniekam, kura dzīvokli mitrums vienā stūrī skāris griestus, celtnieki bijuši ar mieru tos pārkrāsot paši un atstājuši dzīvokļa saimniekam pat krāsu un darba rīkus. “Pēc jaunā jumta uzlikšanas tur nekas nav notecējis, bet jumta renovācijas laikā vējš izkustināja jumta pagaidu segumu, lija lietus un mitrums skāra dzīvokļa griestus,” viņa secina.

I.Zinkovska

Cope

Revanšu gaidīja četrpadsmit gadus

9.jūlija pēcpusdienā balvenietis Anatolijs Tuleiko nolēma ar dēla Denisa ģimeni aizbraukt uz Alūksnes ezeru, lai nopeldētos un pavizinātos ar laivu. Tā kā Tuleiko ģimenes vīriem copes lietas vienmēr saistījušas un patikušas, neizpalika arī spinningošana uz velces. Kad Anatolijs sajuta sīvu pretestību, viņš nojauta, pieķērusies sapņu zivs.

Kaut arī makšķerēšana ANATOLIJAM TULEIKO ir mīļa kopš bērnības, viņa lielākais loms līdz šim bija 3 kilogramus vērtā lidaka. Pirms 14 gadiem Kalnezerā viņš gandrīz izvilka milzeni lidaku, tomēr tā pēdējā brīdī norāvās. “Nu beidzot esmu revanšējies. Tiesa, citā ūdenstilpnē,” viņš smeļ. Jāpiebilst, ka Tuleiko ģimenei lidakas izvilšana Alūksnes ezerā atmiņā paliks ilgi. Kā nu ne, par peldēšanas visi aizmirsa, turklāt līdzī ne bija paņemts sačoks (makšķerēšanas tikls)! “Dēls uz lidakas uzmeta drānu, kuru aptina ap zivs galvu, un galarezultātā lomu izvilka. Šajā brīdī laivā valdīja kapa klusums. Arī mazdēlam Marekam (11 gadi) un dēla draudzenei Initai Nikonovai tas bija iespaidīgs mirklis. Mūs visus pārņēma adrenalīns, bet asinsspiediens, šķiet, pacēlās debesu augstumos,” atceras veiksmīgā loma īpašnieks. Nosverot un izmērot lidaku, izrādījās, ka tā sver 12,5 kilogramus, garums – 130 cm.

Milzeni Anatolijs noķēra uz palielas gumijas zivteles oranžā krāsā. Zīmīgi, ka lielais loms bija kā negaidīta dāvana vēl vienam

vēsturiskam notikumam. Proti, nedēļas nogalē Tuleiko ģimene gaidīja ciemos brāli ar ģimeni, kuri dzīvo Baltkrievijā. Viņi nebija satikušies 30 gadus! A.Tuleiko sieva Judīte vienmēr atbalstījusi vīra aizraušanos ar makšķerēšanu. Viņa teic, ka labāk lai otrā pusīte makšķerē, nekā sēž mājās. Jautāta, kāpēc tā, Judīte paskaidroja, ka tā ir vīra sirdslieta: “Kāpēc cilvēkam liegt to, kas viņam patīk? Kāpēc liegt gūt baudu? Ja vīrs ir priecīgs, arī es esmu priecīga. Katram ir savs vaļasprieks, kas jārespektē. Man patīk puķes, viņam – zveja.” Par sapratni un savstarpējo cieņu Tuleiko ģimenē liecina fakts, ka Anatolijs un Judīte pavisam nesen atzīmēja 34 gadu kāzu jubileju. Interesants un savdabīgs bijis arī viņu kāzu brauciens 1980.gadā, kad Maskavā notika Olimpiskās spēles. Jaunais pāris mašīnu izdaiļoja nevis ar ierasto lelī, bet ar olimpisko lācēnu un olimpiskajiem, kā jau tolaik pieklājās, apliem.

Informācija par noķerto zivi šobrīd lasāma arī sociālajos tīklos. J.Tuleiko smeļ, ka nevar vien atkauties no draugu un paziņu zvaniem. “Esam kļuvuši populāri,” viņa joko. Tiesa, joki mazi, jo cerēsim, ka jau tuvākajā laikā par Anatolija lomu lasīsim arī makšķernieku populārajā žurnālā “Copes Lietas”.

E.Gabranovs

Priecājas par sapņu lomu. Balvenietis Anatolijs Tuleiko neslēpj, ka sen sapņoja noķert lidaku, smagāku par 10 kilogramiem. Tagad viņš ir apsteidzis dēlu Mareku, kura kontā bijušas 5 un pat 6 kg smagas zivis.

Foto - no personīgā arhīva

Jaunsardzē

“Preī pulkvedim Kalpakam”

Foto - no personīgā arhīva

Visi kopā. Lielākajā jaunsargu nometnē kādreizējā latviešu pulkveža un pirmās Latvijas karaspēka vienības komandiera Oskara Kalpaka dzimtajās mājās „Liepsalās” piedalījās un dažādās aktivitātēs mūspuses vārdu godam aizstāvēja komanda no Balvu un Tilžas jaunsargu vienībām. Komandas vecākais un kapteinis bija Edgars Dulmanis (attēlā – otrajā rindā pirmais no kreisās).

Madonas novada Ošupes pagastā noslēgušies šīs vasaras lielākā jaunsargu nometne Latvijā, kas notika pulkveža Oskara Kalpaka dzimtajās mājās “Liepsalās” un ilga piecas dienas. Nometnē piedalījās ne tikai aptuveni 340 jaunieši no Jaunsardzes un radniecīgām jauniešu organizācijām Igaunijā - “Noored Kotkad” un “Kodutūtred”, bet arī Kosovas Aizsardzības ministrijas pārstāvji, lai gūtu pieredzi par Jaunsardzi un nometņu organizēšanu.

Nometnē piedalījās arī 301. Balvu un 302. Tilžas jaunsargu vienības, kuras pārstāvēja viena komanda – 10 jaunsargi. No Balvu jaunsargu vienības nometnes aktivitātēs piedalījās VLADLĒNA ZELČA, SABĪNE BERNE un KRISTIĀNS PANGA. Savukārt Tilžas jaunsargu vienību pārstāvēja UNA KUĢENIECE, PĒTERIS ŠAPALS, EDGARS RIŽAIS, DĀVIS VIŠŅAKOVS, NIKS INDRIKIS UN EDGARS DULMANIS, kurš pildīja komandas vecākā un kapteiņa pienākumus.

Kā aizritēja lielākā jaunsargu nometne “Preī pulkvedim Kalpakam” un kā tajā veicās mūsējiem, vairāk pastāstīja 301. Balvu un 302. Tilžas jaunsargu vienības jaunsargu instruktors seržants GUNTIS LIEPIŅŠ.

Pirmā diena

Skanot himnai, nometni “Liepsalu” centrā atklāja ar svinīgu valsts karoga pacelšanu mastā, lai turpmākajās dienās ikviens no zēniem un meitenēm iestātos par savu zemi, tās pamatvērtībām, mācītos būt biedrīks, izpalīdzīgs un veikls. Pirmajā dienā nometnes dalībnieki guva plašu ieskatu “Liepsalu” kompleksā, kā arī ierīkoja telšu pilsētiņu, vienību jaunsargiem brīvprātīgi viens otram izpalīdzot. Notika arī patriotisko dziesmu konkurss, dažādas militāras stafetes un citas aktivitātes, un, kā atzīst nometnes dalībnieki, interesanti bija klausīties stāstījumu par pulkvedi O. Kalpaku un vietu, kurā jaunsargi atradās. Savukārt vakarā visi jaunsargi

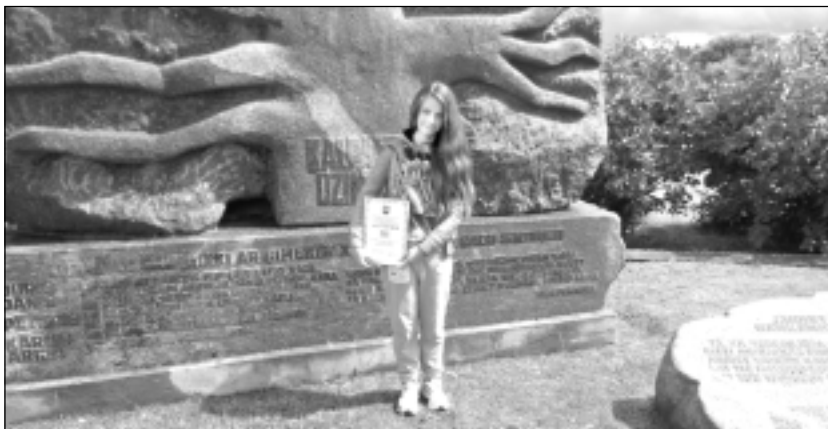

Foto - no personīgā arhīva

Godam nopelnīts diploms. 301. Balvu jaunsargu vienības jaunsardze balveniete Vladlēna Zelča individuālajās sacensībās izcīnīja bronzas vērtu 3. vietu triecienšautenes “AK – 4” izjaukšanā – salikšanā un saņēma diplomu. Prasme apieties ar ieročiem nav tikai puisi padarīšana!

sēdēja pie “Draudzības ugunsкура” un dejoja diskotēkā, kur bija iespēja iepazīties ar jaunsargiem no citām vienībām. Jāpiebilst, ka īpaši viesi nometnē bija Kosovas misijas dalībnieki.

Otrā, trešā un ceturtā diena

Nometnes turpinājumā jaunsargi cēlās jau pulksten 6 no rīta, lai vienotos kopīgai rīta rosmei. Savukārt pulksten 8.30 sākās pirmās nodarbības. Jaunsargus sadalīja 2 - 3 vienībās un katra grupa pildīja konkrētus uzdevumus. Neskatoties uz drēgnajiem laika apstākļiem, jaunsargu vidū bija manāms prieks un gribasspēks darboties ne tikai ar ieročiem, bet arī citās aktivitātēs. Kopumā otrās, trešās un ceturtās dienas nodarbības notika pēc apļa sistēmas un atsevišķa grafika – ierindas mācība, tūrisms, sports, šaušana ar pneimatiskajiem, airsofta un paintbola ieročiem, ieroču mācība, triecienšautenes “AK-4” izjaukšana un salikšana, triecienšautenes teorētiskais tests, maskēšanās, orientēšanās, atjautības testi un medicīna. Neiztika arī bez dabas stihijām. Mācību laikā izcēlās stiprs vējš, kas sabojāja daudzas teltis. Šī iemesla dēļ jaunsargiem, kuriem bija neapkurināmas teltis, un gados jaunākiem jaunsargiem bija jāpārceļas uz telpām. Vakara sākās arī lietus ar krusu, bet tas netraucēja

jaunsargiem labi pavadīt laiku - nometnes dalībnieki spēlēja dažādas spēles ar bumbu un turpināja iepazīt citu vienību jaunsargus. Tiesa, jaunsargu vienībām, kas bija labāk ekipētas un izlēma nakti nakšņot ārā, izdalīja kurināmās briķetes.

Ceturtās dienas vakarpusē notika mini handbola un street handbola paraugdemonstrējumi, kurus vadīja bijušais Latvijas handbola izlases vārtsargs Dmitrijs Bražņikovs. Pēc iepazīšanās ar spēles noteikumiem un paraugdemonstrējumiem, jaunsargi spēles noteikumus turpināja apgūt patstāvīgi, lai nometnes pēdējā dienā piedalītos mini handbola turnīrā.

Pēdējā – piektā diena

Nometnes noslēdzošajā dienā notika iecerētais mini handbola turnīrs, savukārt pēcpusdienā - nometnes noslēgums un apbalvošana. Tukšām rokām nepalika arī apvienotā Tilžas un Balvu jaunsargu vienība. Individuāli 3. vietu triecienšautenes “AK – 4” izjaukšanā – salikšanā izcīnīja balveniete Vladlēna Zelča, no kuras nedaudz atpalika un 4. vietā ierindojās tilžēniete Una Kuģeniece. Mūspuses jaunsargi komandu vērtējumā ieguva arī 2. vietu triecienšautenes “AK-4” teorētiskajā testā, kā arī izcīnīja godalgoto 3. vietu triecienšautenes izjaukšanā – salikšanā, kur ņēma vērā katra komandas dalībnieka rezultātu.

Informē policija

Meklē Unu Ārmani

Valsts policijas Latvijas reģiona pārvaldes Balvu iecirknis meklē 1992. gadā dzimušo apsūdzēto Unu Ārmani. Ja kādam zināma meklējamās personas atrašanās vieta, lūdzam ziņot policijai pa tālruniem 64603500, 64501600 vai 110.

Dzērumā sabiedriskā vietā

7. jūlijā Balvu novada Bērzkālnes pagastā 1989. gadā dzimis vīrietis sabiedriskā vietā atradās alkohola reibumā.

8. jūlijā Rugāju autoostā 1964. un 1971. gadā dzimuši vīrieši atradās alkohola reibumā.

9. jūlijā Balvu novada Balvu pagastā 1972. gadā dzimis vīrietis sabiedriskā vietā atradās alkohola reibumā. Visos gadījumos sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli.

Pakaras vīrietis

8. jūlijā Balvu novadā šķūnī atrasts pakāries vīrietis. Notiek pārbaude.

Ar velosipēdu brauc dzērumā

8. jūlijā Rugāju novada Rugāju pagastā 1973. gadā dzimis vīrietis vadīja velosipēdu 2,14 promiļu alkohola reibumā. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

12. jūlija naktī autoceļa posmā starp Balvu novada Kubuliem un Balviem velosipēda vadītājs brauca 2,5 promiļu alkohola reibumā. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Nesamaksā par alkoholu

9. jūlijā Balvos, veikalā Brīvības ielā, 1979. gadā dzimusi sieviete, pagāja garām tirdzniecības vietas kasei un nesamaksāja par 0,7 litru tilpuma degvīna pudeli. Notiek pārbaude.

Izraisa sadursmi

9. jūlijā Balvu novada Tilžā, Pārupes ielā, notika ceļu satiksmes negadījums. 1967. gadā dzimis vīrietis vadīja automašīnu “Volvo V70” un izraisīja sadursmi ar automašīnu “Audi 90”, kuru vadīja 1972. gadā dzimis vīrietis. Jāpiebilst, ka transportlīdzekļa “Audi 90” vadītājam konstatēja 2,25 promiļu alkohola reibumu. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un noformēts avārijas protokols. Policija skaidro notikušā apstākļus.

Salauž un izsit

9. jūlijā saņemts iesniegums, ka Balvos, Partizānu ielā, mājai salauzta durvju atslēga un izsists durvju stikls. Notiek pārbaude.

Atrod spridzekli

12. jūlija rītā Baltinavas novadā atrasts spridzeklis. Izsaukti sapieri, kuri lādiņu neitralizēja.

Informē ugunsdzēsēji

Deg tīrums, siena kaudze un atkritumi

11. jūlijā Balvu novada Kubulu pagastā dega tīrums. Šajā pašā dienā Viļakā, Tautas ielā 6, pamestā ēkā dega atkritumi. Savukārt 12. jūlijā Balvu pagastā Rečos dega siena kaudze. Ugunsgrēku iemesls – neuzmanīga rīcība ar uguni.

Smēķē un izraisa ugunsgrēku

13. jūlijā Viļakā, Eržepoles ielā, daudzdzīvokļu mājas dzīvoklī izcēlās ugunsgrēks – dega divāns un grīda. Ugunsdzēsēji glābēji no notikuma vietas trīs cilvēkus evakuēja, vienu – izglāba. Ugunsgrēka iemesls – neuzmanīga smēķēšana.

Jaunākie žurnālu numuri

Citādā Pasaule

☞ Rakstniece ar kāršu tulkotājas slavu. Pieredzējusi žurnāliste un tautā iemīļotā rakstniece Monika Zīle ik pa laikam sev atgādina, ka augstprātība un viszinība ir liels grēks. Un galvenais, uzsver rakstniece, atbildes ir nevis zīlēšanas kārtis vai kafijas biežums, bet pašos cilvēkos. ☞ Kad visa dzimta nāk talkā. Aija Trofimova un Inga Pērle ir māsas ar īpašām spējām. Aijai piemīt gaišdzirdība, bet Inga redz “bildītes”. Saliekot tās kopā, abas māsas jau vairākus gadus vada semināru par dzimtas rindu kārtošanas rituālu.

☞ Pazudušos cilvēkus meklējot... Bezvests.lv komanda, kas brīvprātīgi meklē pazudušus cilvēkus, bieži aicinājusi palīgā ļaudis ar pārdabiskām spējām.

☞ Brīnumsēne zemestauki. Zemestauku vērtīgās dziednieciskās īpašības bija zināmas jau Senajā Ķīnā, kur tos izmantoja audzēju ārstēšanā.

☞ Vai pasaules timeklis ir dzīva būtne? Ar prātu mēs saprotam, ka gan dators, gan telefons ir priekšmeti, bet tie mēdz ar cilvēkiem izstrādāt tik mistiskas lietas, ka jāsāk šaubīties, vai tiešām tā ir tikai elektronika. Un vai ir iespējams atsūtīt ziņas no nākotnes?

Dārza Pasaule

☞ Kolekcijas puķes - hortenzijas. Skaistas, itin vienkārši aprūpējamas, joprojām modē.

☞ Ciemos pie Militas un Oskara Pilādžiem Iecavā. Viņi savu gandrīz hektāru lielo piemājas teritoriju un košumdārzu iekārto ar zemniecisku piegājieni: lai ir skaisti, praktiski un pēc iespējas racionāli.

☞ Īss špikeris dārzu mākslā. Gaismekļus var uztaisīt arī no papīra un no tukšām skārdenēm.

☞ Ja dārzā viena smilts... Kas vajadzīgs, lai tads dārzs būtu ražīgs? Vislabāk – māls.

☞ Lai gurķīši ražo ilgi. Tā būs, ja atvairīsi slimības un kaitēkļus un pie reizes pabarosi.

☞ Puķes ar buru. Kā izaudzēt smaržīgo puķzirņu dzīvzogu...

☞ Irēnas upeņu vīns. Garšīgs, aromātisks un kārdinošs. Tāds pa spēkam vai katram.

☞ Kā dārzu atbrīvot no gliemežiem?

☞ Aprūpē teiberiju!

☞ Bumbiere pirmo gadu tavā dārzā. Veido vainagu!

Dārza Pasaules pielikums “Tavas Burvīgās Rozes!”

☞ Svarīgākais par rožu kopšanu – no stādīšanas līdz krūma veidošanai. Un arī par kaitēkļiem un slimībām.

☞ Krāšņākās 129 rožu šķirnes.

☞ Ceļvedis Rundāles pils rozārijā, kur aug izcilas rozes no 17 valstīm.

☞ Jaunākās rožu šķirnes no Dailas Trubiņas dārza Rožlejās.

Vēstnieka piezīmes

Pārsteidz majestātiskā Samarkanda

Latvijas ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks Uzbekistānas Republikā Edgars Bondars ir mūsu novadnieks, kura dzimtas saknes ir Viļākā. Šoreiz viņš dalās iespaidos par Samarkandu.

Samarkanda - iespaidīga pilsēta, kas atstāj atmiņas ar savu majestātiskumu un austrumu kultūru. Iebraucot pilsētā, tā nešķiet, bet tas ir mānīgs iespaids. Liekas, ka mājas nav lielas, lai gan ceļi labi asfaltēti un pilsēta tīra. Tad, kad taksists pieved pie dažādiem objektiem, ir sajūta: re, esmu senā, Lielā Zīda ceļa sirdī nonācis. Šķiet, ka nekas pa šiem gadsimtiem nav mainījies. Lai gan ir. Daudz posta gājis pāri pilsētai - zemestrīces, kari. Tomēr majestātiskums palicis.

Samarkanda ir pilsēta, kurā jābrauc no objekta uz objektu. Pirms aprakstīt šo skaistumu, gribu pateikt, ka Uzbekistānā ir attīstīts vietējais tūrisms - ļaudis ceļo valsts iekšienē, iepazīst vēsturiskās vietas. Ir tik jauki redzēt kundzes gados, kuras savos nacionālajos rakstos austajos zīda tērpos vienkopus dodas apmeklēt skaistākās vietas pilsētā. Un, sveicinot viņas, (ir ļoti patīkami, ka, sveicinot ar “assalam alleikum”, cilvēki šeit atbild un smaida), preti paveras zobu zelts. Tāda tradīcija - staigāt bagāti - zelts mutē, zelts ap kaklu, zelts uz pirkstiem. Esot skumjais stāsts, ka, ja jāšķiras, tad sievietei iziet no mājas tajā, kas viņai mugurā. Tad jau zelts visapkārt nodrošinot nākotni.

Sākumā slavenā astronoma un valdnieka Amura Temira mazdēla observatorijas apmeklējums. Izrādās, 16. gadsimtā Ulugbeks, kura pieminēklis ir Rīgā, netālu no Kongresu nama, bijis valdnieks, bet viņa interesēs nebija karot un iegūt jaunas teritorijas, pakļaut citas tautas. Viņš sevi veltīja zinātnei - astronomijai. Ulugbeks lika uzbūvēt observatoriju, kādu pasaule līdz tam nebija redzējusi. 90 grādu leņķa lika sliede no akmens, kopumā kādus 30 metrus gara, atradās zem zemes. Tai virsū turpinājums, kurš mūsdienās nav saglabājies, bet, esot vēl virs zemes, sasniedzis trīsstāvu mājas augstumu. Ulugbeks pa šo sliedi līcis strādniekiem virzīt paša izgudrotu sekstantu, pētījis zvaigznes, rēķinot attālumus un piefiksējot to visu kartēs. Izrādās, Ulugbeka kartes bija tik smalkas un precīzas, ka kuģinieki un ceļotāji simtiem gadu pēc tām vadījās. Stāvēt observatorijā un klausoties gida

Samarkandā skata novadnieka Buša darbus. Valsts prezidents A.Bērziņš Samarkandā skatīja Latvijas gleznošanas vecmeistara Valda Buša (jau aizsaulē, dzimis Viļakas novada Susāju pagastā) gleznas.

stāstījumu, pārņem apbrīna, kā cilvēka prāts tā varēja darboties - iedomāties, izdomāt un realizēt šādu projektu.

Brīnišķī skaistais mauzoleju komplekss Šahi Zinda - tik izrotāts, tik smalks un iespaidīgs. Tajā gids veda un stāstīja, stāstīja un veda tālāk un tālāk. Un tad pašā skaistākajā zālē viņš aicināja piesēsties, bija sanākuši musulmaņu svēteļinieki. Gids pēkšņi sāka dziedāt lūgšanu - tas bija iespaidīgi un skaisti. Tie bija ceturtdaļtoņi, kuri mūsu mūzikā vienkārši nav pieņemti un izdziedami. “Bismillah ar-rahman ar-rahim” - kādā brīdī šie vārdi no dažu minūšu lūgšanas izskanēja. “Visaugstākā un žēlsirdīgā vārdā...” Atcerējos savu pieredzi, strādājot ar ANO lietām, kad katra arābu delegācijas pārstāvja runa sākās ar šiem vārdiem. Piesaukt Visaugstāko. Lūgšana izskanēja, lūdzēji veica kustību, it kā nomazgātu seju. Bija tīri.

Sv.Daniela kaps bija vēl viens apskates objekts. Gida stāstījums par Sv.Daniela apbedījumu bija ļoti interesants. Šis svētais ir triju reliģiju godāts pravietis - kristietības, musulmanisma un jūdaisma. Venā no saviem karagājieniem Amirs Temurs, kad atradās Irānā, nespēja ieņemt vienu pilsētu. Bet tikai līdz brīdim, kad viņam pavēstīja, ka šo pilsētu sargā Sv.Daniels. Amirs Temurs lika paņemt reliktu no Sv. Daniela kapa un aizvest uz Samarkandu. Nevienam nezina, kas tas par reliktu ir, bet mauzolejā Sv. Danielam zārks ir 18 metrus garš,

klāts ar paklājiem. Par to, ka šī vieta ir svēta, stāstīja gids. Nokāpjot lejā no mauzoleja kalniņā, ir avots, kura ūdens svēts. Tur daudzi veldzējas un pilda ūdeni pudelēs. Labi bija ar pāris riekšavām galvu atsvaidzināt tajā karstumā.

Bibi-Hanum - cits apskates objekts, iespaidīga mošeja, rotāta daudzām mazām flizītēm, teju kā citas Samarkandas apskates vietas. Milzīga celtnie. Pavisam neticami, ka kaut ko tādu varētu uzbūvēt pirms 500 gadiem. Pašā iekšējā laukuma centrā milzīgs akmens, uz tā - cits akmens, gluži kā atvērta grāmata. Tā arī bija domāta Korānam. Runā, ka, palienot zem akmens, sievietes iegūst auglību. Blakus milzīgs zīda augļu koks. Augļi gan kā smalkākas avenas, bet saldeni, bez Latvijai raksturīgo ogu garšas.

Registāna - iespaidīgākais, centrālais apskates objekts Samarkandā. Nostājoties uz paaugstinājuma terases, ir sajūta, kā redzot mirāžu. Neticas, ka tik harmoniski var uzbūvēt. Preti laukums, pa labi, pa kreisi un preti - iespaidīgas vecās ēkas. Liekas, ka laiks iegūst citu dimensiju un tūlīt nāks kamieļu karavānas un mullas no minaretiem dziedās lūgšanas. Nekā tamlīdzīga. Bet sajūta iespaidīga. Gatavojot Latvijas Valsts Prezidenta vizīti, iedomājos, ka senajā Registānas kompleksā varētu sarīkot latviešu mākslinieka un novadnieka Valda Buša izstādi. Pienāca 29. maijs, un izstāde tieši tur bija.

Edgars Bondars

Veiksmes prognoze

15.jūlijs. Turpinās vakardienas baltā josla. Ja nu gadās kāda ķibele, tad ieteicams atcerēties par sakāmvārdiem: labāk simts draugu, nekā simts eiro. Ja ne šodien, tad šinī mēnesī viņu palīdzība Tev noteikti noderēs. ‘Čika’ laika agrās stundas šinī otrdienā no plkst. 00.00 līdz 05.40. Labāk, ja Tu tās nogulēsi.

16.jūlijs. Ja tikai tas iespējams, tad šodien labāk paliec savā dzīves vietā vai darbavietā. Nedodies ne tuvos, ne tālos ceļos, ne komandējumos, ne ceļojumos. Nokļūt galapunktā būs problemātiski, un pat, ja tur nokļūsi, nebeigsi šaubīties, vai tas bija to vērts. Tāpat rūpīgi pieskati savus mīlulišus - bērnus vai mazbērnus. Viņi šodien rīkosies kā teicienā: mazs ciniņš gāz lielu vezumu.

17.jūlijs. Pat ja nenāk miegs no plkst. 03.57 līdz 07.07 (‘čika’ laikā), nesāc gāzt kalnus. Veiksmes māte vēl guļ. Tikai pēc plkst. 07.07 viņa modīsies un vēlīgi apbalvos visus tos, kuri šodien čakli rosīsies - vienlīga, vai tā būs plava, mežs vai tīrums, banka, veikals vai valsts iestāde. Naudā, gaudā vai baudā Tu dāvanu saņemsi.

18.jūlijs. Sabiedriskā piektdiena, kad darboies bariņā, kompānijā vai kolektīvā. Ieteicams pavadīt laiku pie dabas krūts: mežā, plavā, pludmalē. Par darijumiem noteikti labāk vienosieties, cepot šašliku, ne svīstot pie apaļā galda. Tā kā šodien ir arī laba atslodzes diena, tad dzeriet daudz nesaldināta šķidruma.

Pareģe Ilga

* Veiksmes un laika ziņu prognozi lasiet arī www.vaduguns.lv, tālr. 29365609

Nakts		Diena	
O 15.07	Skaidrs	+14	Mazmākoņains, neliels lietus +26
T 16.07	Skaidrs	+16	Mākoņains +24
C 17.07	Skaidrs	+15	Skaidrs +24
Pk 18.07	Skaidrs	+15	Skaidrs +24

Ikvienam ir iespēja īsi un konkrēti pateikt palīdz kādam labvēlim, sponsoram, atbalstītājam, palīgam. Dārgi tas nemaksās - tikai 3 eiro par 25 vārdiem. Jo šie ir "Pateicības vārdi".

Vīļakas novada senioru vissirsnīgākā pateicība Maijai Golubevai, Leonīdam Cvetkovam, Sergejam Maksimovam par lielisko ekskursiju uz Krieviju, šoferītim Jānim par pacietību. Lai visiem Dieva svētība!

Apsveikums

Tavas darbīgās un labās rokas
Bija visur, darba rīts kur sauc.
Sirds, kā saule mācējusi atdot,
Citiem siltuma un gaismas daudz.

Mīļi sveicam **Valentinu Sirmaci** skaistajā dzīves jubilejā!
Vēlam veselību, izturību turpmākajos gados!
Vaļa, Paulis, Ainārs, Jānis

Dažādi

BIOREVITALIZĀCIJA, MEZOTERAPIJA, dziļa ādas barošana un mitrināšana, sejas grumbu korekcija, sejas modelēšana ar zemādas mikroinjekcijām. Balvos, Bērzpils 7. Tālr. 29324532.

Griež, skalda malku. Pļaušana ar trimmeri, zāles pļāvēju, krūmgrieža pakalpojumi. Tālr. 25724304.

Jauns ZELTLIETU un TELEFONU pievedums Bērzpils ielā 14, Balvos.

Ieklāj bruģi. Tālr. 27619737.

Zāles smalcināšana. Tālr. 29182492.

Zāles smalcināšana. Tālr. 28772537.

Zāles smalcināšana. Tālr. 26758414.

Zāles smalcināšana. Tālr. 29199067.

Pārdod

19.jūlijā z/s "Gračuļi" pārdos raibus, melnus, brūnus, baltus (arī Leghornas) jaunputnus (4-6 mēn.), dējējvistas (10 mēn.), gaiļus (arī maina). Tālr. 29186065. Bērzpili-7.20, Lieparos-7.30, Skujetniekos-7.40, Tikaiņos-7.50, Lazdukalnā-8.00, Kapūnē-8.05, Rugājos-8.35, Medņos-8.25, Naudaskalnā-8.10, Balvos-8.45, Kubulos-9.15, Viksnā-9.30, Kupravā-9.50, Vīļakā-10.10, Žiguros-10.30, Borisovā-10.50, Semenovā-11.05, Šķilbēnos-11.20, Rekovā-11.30, Upītē-11.40, Baltinavā-12.00, Briežuciemā-12.15, Egluciemā-12.30, Vectilžā-12.45, Tilžā-13.00, Golvaros-13.10, Bērzpili-13.25.

Pārdod slaucamas govīs. Tālr. 28772573.

Pārdod raibu, grūсну teli, atnesisies decembrī. Tālr. 26361552.

Pārdod pirmieni, grūsna, dāņu šķirnes. Tālr. 27830230.

Piedāvā darbu

SIA "Auto Kruīzs"
Balvos, Brīvības 7 (*bijušajā gaļas kombinātā*) aicina darbā **AUTOATSLĒDZNIEKU ar darba pieredzi.**
Tālr. 26607307, 29112111.

Nepieciešami DARBINIEKI kokapstrādes uzņēmumā. Regulāra samaksa. Pieredze nav obligāta. Tālr. 29128390, 20223379, 29501217.

Vajadzīgs MEISTARS skaidu jumta uzklāšanai. Tālr. 29425126.

Piedāvā darbu PAVĀRAM un KONDITORAM.
Tālr. 29476392.

Pērk

Pērk visa veida meža īpašumus, kā arī cirsmas.
Tālr. 26489727, 25633301.

BALVOS! Pērk mežus, cirsmas (retināšanas). Tālr. 29100239.

Zviedrijas kompānija pērk mežus un zemi. Tālr. 27888826.

Pērk ruļļu preses siena pacelāju (Baltkrievija). Tālr. 25469409.

Pērk medus sviedi.
Tālr. 29913094.

Pērk visa veida mežus, zemes.
Tālr. 29764751.

Pārdod

Pārdod sivēnus. Tālr. 26329184.

Pārdod sivēnus Baltinavā. Tālr. 29276226.

Pārdod sivēnus. Tālr. 28388244 vai 64563169.

Z/S "Medņevas strautiņi" pārdod sivēnus. Tālr. 29173059.

Pārdod skaldītu malku ar piegādi Balvu novadā. Augsta kvalitāte, godīga attieksme. Tālr. 25442944.

Pārdod izremontētu 2-istabu dzīvokli. Tālr. 20600557.

Pārdod dzīvokli. Tālr. 28295421.

Pārdod lopbarības miltus. Tālr. 26392336.

Pārdod lopbarības miltus. Tālr. 29332209.

Pārdod zirgviļkmes arkļus, māju. Tālr. 26408473.

Pārdod lietotu šiferi, kapu soliņus, velosipēdus. Lētāk nekā citur! Tālr. 27847995.

Pārdod jaunu, ļoti spēcīgu ruļļu pacelāju. Tālr. 26172154.

Pārdod MB E-220, 1996.g. Tālr. 26539813.

Pārdod traktora siena grābekli. Tālr. 28379136.

Pārdod jaunus kartupeļus. Tālr. 26541098.

Pārdod 2 slaucamas govīs (HM, HS). Tālr. 28360049.

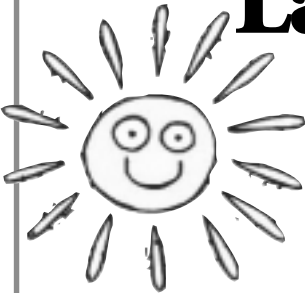
Dāvina

Dāvina kaķenīti. Tālr. 29106646.

Precizējums

11.jūlijā publicētajā pateicībā pareizi jābūt - prāvestam St. Kovaļskim. Atvainojamies par neprecizitāti.

Laikrakstu izdevīgāk abonēt!

Pārliecinies, vai abonēji

Vaduguni

augustam un turpmākajiem mēnešiem?!

Redakcijā var abonēt darba dienās no plkst. 8.00 līdz 17.00

Reklāma

ST

Akciju sabiedrība „Sadales tīkls”
Smerņa iela 1, Rīga, LV-1160

IZSLUDINA ATKLĀTU KONKURSU

„Elektropārvades 0,4 kV līniju trašu tīrīšana Ziemeļaustrumu reģionā”
(ID Nr. IPR-20088).

Piedāvājumu iesniegšanas termiņš līdz 2014. gada 4. augusta plkst. 11.00.

Informācija par atklātu konkursu – AS „Sadales tīkls” mājaslapā http://sadslestiks.lv/lat/partneriem/iepirkumu_proceduras. Nolikumu var saņemt, nosūtot pieprasījumu uz e-pastu: martins.strods@latvenergo.lv.

Rakstiskajā pieprasījumā jānorāda: uzņēmuma nosaukums un rekvizīti, kontaktpersona, juridiskā adrese, tālrunis, fakss, e-pasta adrese.

Kontaktpersona – iepirkumu daļas projektu vadītājs Mārtiņš Strods, tālr. +371 67728248; fakss +371 67728880, e-pasts: martins.strods@latvenergo.lv.

BARONS R

Autoskola “BARONS R” organizē 95. koda noklausīšanās kursu C, CE, D kategorijām 22.jūlijā plkst. 15.30.
Tālr. 29336212.

SIA “Auto Kruīzs”
Balvos, Brīvības 7 (*bijušajā gaļas kombinātā*) **veic** automašīnu, meža un lauksaimniecības tehnikas **kondicionieru remontu, uzpildi**.
Tālr. 26607307.

20 gadus kopā ar Jums!
LAFIKO.LV

AIZDEVUMI PENSIONĀRIEM
Balvos, Partizānu 14, 2.stāvs
T. 64521873.

Otrdienās, ceturtdienās, piektdienās

Aizņemies arī pie sava **pastnieka!**
Tālr. 67316047.

SIA “AIBI” **pērk liellopus, jaunlopus, aitas, zīrgus, cūkas.**
Labas cenas! Samaksa tūlītēja.
Tālr. 26142514, 20238990.

Miniekskavatoru un treilera (celtspēja 5 t) ar krānu pakalpojumi. Par cenām vienosimies pa tālr. 29119461.

SIA “Lauku Miesnieks”
iepērk mājlopus.
Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svair.
Tālr. 20207132.

Z.s “Strautiņi”
iepērk mājlopus.
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

Vācu kvalitātes PVC LOGI, DURVIS. Atlaides līdz 40%. Balvu, Tautas 1. Tālr. 20399903.

SIA “LATVIJAS GAĻA” **iepērk liellopus, jaunlopus, aitas, zīrgus.** Samaksa tūlītēja. Svair. Tālr. **28761515.**

SIA RENE M P
iepērk jaunlopus, liellopus, aitas, cūkas.
ELEKTRONISKIE SVARI.
Tālr. 65329997, 29485520, 29996309, 26373728, 26393921

Līdzjūtības

Jel neraudiet, mans sāpju ceļš ir galā.

Es upei melnajai nu pāri jau.
Es dusu klusā aizmirstības salā,
Kur ciešanu un sāpju vairāk nav.
Izsakām līdzjūtību **sievai Inai, dēla, meitas un māsas Ilgas ģimenēm,** pavadot **JĀNI VOICIŠU** kapu kalniņā.
Kaspars, Aigars, Pauļa Žugus ģimenes, Sanītas Keišas ģimene

Ar tevi, zemes dzīvais spēks,
Mans ceļš ir gājis visu mūžu,
Nu, tavā drošā klēpī slēgts,
No katras sāpes paglābts būšu.
Skumju un sāpju brīdī mūsu patiesa līdzjūtība **sievai Inai, meitas Ivetas, dēla Gunta, māsas Ilgas ģimenēm,** pavadot mūžības ceļā **JĀNI VOICIŠU.**
Gunta ģimene, Gertrūde

Lai sapnis balts
viņas dvēseli aijā
Un klusais miers
ar saviem spārnēm sedz...
(N.Kalna)
Izsakām dziļu līdzjūtību un skumju brīdī esam kopā ar **Sergeju Andrejevu, MĀTI** mūžībā pavadot. AS “Sadales tīkls” kolektīvs

Māsiņ, klusē takas, kur tu gāji
Putni velti tevi dārzā sauks.
Tik šodien mīļi atminziedi
Par tālo bērniņu un tevi plauks.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Zinaidai Bārtužai un piederīgajiem,** mūžības ceļā pavadot **ANITU BONKU.**
Vija, Marija, Jānis Kubulos

Kad vakaram tavam neaust vairs
rīts,
Kad mūžības gājiens tev iezvanīs.
Tad dvēsele brīva mūžībā iet,
Kur saule nekad vairs nenoriet.
Kad negaidīti ir pārtrūcis vīra, tēva, vectēva **DZINTARA KUPČA** mūžs,
izsakām dziļu līdzjūtību **Edgara ģimenei un pārējiem piederīgajiem.**
Inese, Inga, Ivars, Marīta, Ainis

Jau atkal viena zvaigzne
Tur augšā šonakt dziest.
Sirds visu atdevusi,
Beidz priecāties un ciest.
Visdziļākā līdzjūtība **mazmeitai Jūlijai, znotam Leonidam, mazmazbērniem, draugam Aleksandram Beļikovam** sakarā ar **JEFROSIŅAS GRUNTOVAS** nāvi.
Brīvības 68.mājas 1.iecejas iedzīvotāji

Ai, mīlo vectētiņ,
Kam aizgāji tālu ceļu?
Birst asara, sāp sirsniņa,
Zem velēnas apguldot.
(Latv.t.dz.)
Esam kopā ar **Tevi, Arvīt,** pavadot mīlo **PAPPU** mūžības ceļā.
PIL “Sienāzītis” 5-gadīgo grupas bērni, vecāki, skolotājas, auklīte

Norims sāpes reiz visas.
Aiztecēs asaru plūdi.
Pāri mīļajam kapam šūposies
vientuļīgs zars.
Dvēsele mīlā, kaut zemes dzīvei tu
zūdi,
Mūžībā baltā liels un brīvs būs tavš
gars.
Mūsu patiesa līdzjūtība **Vitai Belindževai ar ģimeni, vīram, bērniem un pārējiem tuviniekiem, SANDRU GRINBERGU** zemes klēpī guldot.
Radjokovu ģimenes

Klusiem soļiem māsiņa
Mūža durvis aizvērusi.
Ne vārdiņa nebildusi,
Skumjas sirdī atstājuši.
(Latv.t.dz.)
Izsakām līdzjūtību **Vitai,** pavadot **MĀSU** kapu kalniņā.
Galvanovski

Ak, saule, pasniedz staru,
Pie kura pieķerties mazliet,
Kad brāļa sirds pa miglas taku,
Uz kluso bezgalību iet.
Vispatiesākie mierinājuma vārdi un līdzjūtība **Raimondam Trubņikam,** pārāgri pavadot **BRĀLI** kapu kalniņā.
Bijušie klasesbiedri

Cik nežēlīgs mirklis
Starp būt un nebūt,
Starp tuvumā palikt
un projām iet...
Izsakām patiesu līdzjūtību **Raimondam Trubņikam ar ģimeni un pārējiem tuviniekiem, DAINI** mūžībā pavadot.
Andrejs Paiders ar ģimeni

Ko mīl, tas nevar pazust it nekur,
Sirds tūkstoš saītēm to pie sevis tur.
Pat tad, ja vairs tie mūžam
nesatiktos. (V.Rūja)
Negaidītajā sāpju brīdī izsakām līdzjūtību **vecākiem, brāļi, mūsu ģimenēm, Kristīnei, DAINI TRUBŅIKU** zemes klēpī guldot.
Timofejevu ģimene “Dūrupē”

Sāpes ieelpo katra smilga un lapa,
Balti bērzi asaro kapsētas kalnā.
Sakrīt smiltis un ziedi atvērtā kapā,
Par agru, par agru ir bijusi salna.
(A.Dāle)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Raimondam Trubņikam un tuviniekiem, DAINI** mūžības ceļā pavadot.
Bondaru ģimene

Negaidot sagruva sapņu pils celtā,
Negaidiet mani,
Nenāksū vairs...
Visdziļākā līdzjūtība **Marikas ģimenei, Guntim un visiem pārējiem, ILGAI BOSENKOVIČAI** aizejot aizsaules dārzos.
Tante Zita

Gribēju celties, vēl iet -
Žēl! Jau saulīte riet.
(V.Kokle-Liņiņa)
Visdziļākā līdzjūtība **Ilgai Kovaļovai ar ģimeni, BRĀLI** mūžībā pavadot.
Mārite

Kļūst dzīvības siltums par sveci,
Kas gaismu ir beigusi liet,
Mīļš cilvēks pa vasaras taku
Kas projām mūžībā iet...
(K.Apškrūma)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Ilgai Kovaļovai ar ģimeni, brāli JĀNI** kapu kalniņā guldot.
Pasta “Balvi- 1” bijušie kolēģi

Reiz pienāk diena - nelūgta un
skarba,
Kad dziļi, dziļi daudzas sirdis sūp...
Skumju brīdī mūsu klusa līdzjūtība **Ilgai Kovaļovai ar ģimeni,** pavadot **BRĀLI** kapu kalniņā.
Biruta, Ņina

Tas ir visskumjākais brīdis, kad mīļa
sirds
Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un
stājas,
Tad zvaigznes pie debesīm asarās
mirst
Un tukšas kā klajums kļūst mājas.
(A.Vējāns)
Lai mūsu klusa un patiesa līdzjūtība palīdz pārvarēt atvadu smagumu **Ilgai Kovaļovai ar ģimeni, pārējiem tuviniekiem,** pavadot mīlo **BRĀLI** mūžības ceļā.
Kravaļu, Andžu, Rubuļevu ģimenes

Viss satumst, viss izgaist, un
gājiens ir galā,
Lai cik arī cilvēka dzīvības žēl.
Jo likteņa grāmatai vāki ir vaļā,
Neviens nevar zināt, cik lappušu tai.
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība **Inai, Ivetai, Guntim ar ģimenēm,** vīru, tēvu, vectētiņu **JĀNI VOICIŠU** mūžības ceļā pavadot.
Lietuviešu ģimene

Pierimst soļi, klusē doma,
Neskan mīlā tēva balss.
Tikai klusa sāpe sirdī
Ilgi vēl pēc tevis sauks.
Izsakām līdzjūtību **Guntim Voicišam un tuviniekiem,** pavadot **TĒTI** smilšu kalniņā.
Orlovas mednieku klubs

Tēva izstaigātās takas
Pretim saulei vedis mūs.
Un no tēva raktās akas
Spēks un veldze dzīvē būs.
Sakām patiesus mierinājuma vārdus kolēģim **Guntim Voicišam un tuviniekiem, TĒVU** mūžības ceļā pavadot.
VUGD Balvu daļas 3.vada kolektīvs

Jel neraudiet, mans sāpju ceļš ir galā.

Es upei melnajai nu pāri jau.
Es dusu klusā aizmirstības salā,
Kur ciešanu un sāpju vairāk nav.
Izsakām līdzjūtību **Inas, Ilgas ģimenēm, JĀNI VOICIŠU** zemes klēpī guldot.
Anna, Priedišu ģimene

Pie tēva kapa šodien klusi
Sirds atvadoties tūkstoš paldies teic,
Par visu, ko tu mūsu labā veici,
Par visu, kas ir tēva roku dots.
Lai klusa un patiesa līdzjūtība palīdz pārvarēt sāpju smagumu **Inai, meitai Ivetai, dēlam Guntim ar ģimenēm,** kad mūžības ceļā jāpavada vīrs, tēvs, vectēvs **JĀNIS VOICIŠS.**
Antra, Andija, Valters

Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.
Skumju un atvadu brīdī lai mūsu klusa un patiesa līdzjūtība klasesbiedrenei **Inai Voicišai,** vīru **JĀNI** mūžībā pavadot.
Zigrīda, Vaļa, Dzintra

Baltie bērzi, šalciet klusi,
Sveiciet tālos apvāršņus.
Tēva sirds ir aprimusi,
Čaklās rokas mierā dus.
Klusa un patiesa līdzjūtība **Guntim un Arvitai Voicišiem,** kad kapu kalniņā jāpavada **TĒVS, VĪRATĒVS.**
Bankas “Citadele” Balvu filiāles kolektīvs

Tā aiziet mūsu mīļie,
Aiziet no ikdienas rūpēm,
Mierā un klusumā prom,
Paliek vien dvēseles gaismā.
Klusa un patiesa līdzjūtība atbalstam sāpju brīdī **Guntim Voicišam, TĒVU** smilšu kalniņā pavadot.
VUGD LRB Balvu daļas 2. vads

Noriet saule vakarā,
Mežu galus zeltīdama.
Nolikst klusi sirmā galva,
Saulas ceļu aizīdama.
Sērojam kopā ar **Arīanu un viņa tuviniekiem,** pavadot **VECTĒTIŅU** pēdējā gaitā.
Klasesbiedri, vecāki, audzinātāja

Balts eņģelis atnāca sapnī
Un aiznesa tevi sev līdz...
Brīdī, kad zaudēts vistuvākais, izsakām patiesu līdzjūtību **Inai Voicišai ar ģimeni,** vīru, tēvu, vectēvu **JĀNI VOICIŠU** kapu kalniņā guldot.
Gunīta, Andris un Guntis ar ģimenēm